Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3584 | Marți 1 Mai 1953 | 4 PAGINI — 20 BANI

Marea forță a întrecerii socialiste

Poporul nostru muncitor încheie acum bilanțul bogat al întrecerii socialiste desfășurate în cinstea zilei de 1 Mai. Cuvintul dat de miile de muncitori și tehnicieni, angajamentele lor socialiste luate în întîmpinarea marii sărbători muncitorești au devenit acum realități vii, fapte concrete. Răspunzînd chemării pe care le-a adresat-o partidul cu prilejul zilei de 1 Mai, marea majoritate a colectivelor de muncă și-au îndeplinit cu cinste angajamentele luate, dînd patriei însemnate cantități de produse peste plan.

Veștile din întrecere ce ne-au sosit în ultimele zile bucură adînc inima fiecărui om al muncii din patria noastră. De la Hunedoara, din fierbintea cetate a metalului, odată cu vestea despre faptele harnicilor oțelari care, în cinstea lui 1 Mai, au dat 1600 tone oțel peste plan, ne-a sosit știrea că au fost terminate în aceste zile lucrările de construcție a noului furnal de 700 m.c. — furnal care el singur va da țării o producție de 1,5 ori mai mare decît întreaga producție de fontă realizată în țara noastră în anul 1938. Din Valea Jiului, de la minerii aflați într-o aprigă bătălie pentru lichidarea lipsurilor arătate de Congresul partidului, ne-au sosit de asemenea vești îmbucurătoare. Minerii de la Lupeni, inițiatori ai acțiunii „O fășie de cărbune pe zi cu tăierea într-un singur schimb", au realizat în ziua de 27 aprilie cea mai mare producție de cărbune de la începutul anului. Din Moldova, de pe valea frumoasei și agitatei Bistrițe, de acolo de unde se ridică marea hidrocentrală ce va purta numele lui Lenin, ni se vestește că, datorită muncii harnice a constructorilor pentru terminarea tuturor pregătirilor în vederea turnării barajului, comisia de recepție a Institutului de studii și proiectări energetice a înscris zilele acestea în procesul verbal de recepționare cuvintele „se poate trece la betonare", cuvinte care vestesc începutul unei noi și măreje bătălii: bătălia pentru a ridica un uriaș munte de beton în calea apelor repezi ale riului. Din alt colț al țării, din noua regiune petroliferă a Olteniei, știrile sosite la redacție ne-au vestit că petroliștii schelei nr. 1 producție și-au îndeplinit cu 4 zile înainte de termen angajamentul luat, că pe întregul trest s-au extras peste plan, de la începutul anului și pînă acum, circa 1500 tone țiței. Cu însemnate realizări în muncă întîmpină marea sărbătoare și oamenii muncii din industria bunurilor de larg consum. Numai colectivul fabricii „Moldova"-Iași a produs aproape 35.000 bucăți tricotaje în plus.

Țărănimea satelor noastre, oamenii muncii din agricultură au depus o activitate intensă pentru a asigura desfășurarea cu succes a muncilor agricole de primăvară. Pînă în ziua de 27 aprilie raioanele Vinjul Mare, Filiași și Segarcea, din regiunea Craiova, au terminat însămînțatul porumbului, iar în raionul Negru Vodă din regiunea Constanța — primul raion al țării cu agricultura complect cooperativizată — planul de însămînțări a fost îndeplinit în proporție de 100,5%; tractoriștii de la S.M.T.-Topraisar și S.M.T.-Chirnogeni din cadrul acestui raion și-au îndeplinit înainte de termen planul pentru întreaga campanie.

Bilanțul bogat al întrecerii, realizările obținute de oamenii muncii din industrie și agricultură sînt o puternică expresie a hotăririi poporului nostru de a îndeplini cu cinste sarcinile importante puse de cel de-al doilea cincinal. Ele constituie o dovadă vie a faptului că politica partidului de dezvoltare economică și culturală a țării răspunde intereselor adînci ale fiecărui om al muncii, ale întregului popor, dornic să-și făurească, prin muncă, o viață tot mai îmbelșugată.

Partidul învață pe oamenii muncii să nu se mulțumească cu realizările obținute, să-și examineze în permanență munca în spirit critic, să năzuiască și să lupte mereu pentru realizări și mai mari.

În întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai, numeroase colective de muncă au acumulat o experiență bună, au știut să găsească cele mai potrivite căi pentru a înfrînge greutățile ivite, pentru a valorifica cît mai bine imensele rezerve interne existente la fiecare loc de muncă. Sarcina este de a dezvolta necontenit această experiență, de a asigura larga ei răspîndire, printr-o muncă politică și organizatorică susținută. Să nu uităm că alături de unități fruntașe, de colective care și-au îndeplinit și chiar depășit angajamentele luate în întîmpinarea lui 1 Mai, există încă întreprinderi, secții sau sectoare rămase în urmă cu planul, colective care nu și-au ținut cuvîntul dat în marea întrecere. A ajuta aceste colective să-și lichideze cu hotărîre lipsurile, a le sprijini să se ridice la nivelul colectivelor fruntașe constituie o sarcină de cea mai mare importanță. Răspîndirea largă, sistematică a experienței înaintate trebuie să stea în permanență în atenția tuturor.

Din dorința oamenilor muncii de a perfecționa continuu producția, din conștiința lor de stăpîni, s-au născut, în întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai, o serie de inițiative valoroase, de mare eficacitate economică, cum sînt cea a oțelarilor de la Hunedoara — „600 șarje rapide anual pe schimb!", a colectivului secției mecanice III de la uzinele „1 Mai" Ploești — „Întregul schimb la nivelul orelor celor mai productive", a minerilor de la Lupeni — „O fășie de cărbune pe zi cu tăierea într-un singur schimb" etc. — inițiative care merită și trebuie să fie susținute și dezvoltate în următoarea etapă a întrecerii.

O caracteristică a întrecerii desfășurate în cinstea zilei de 1 Mai o constituie faptul că angajamentele care au stat la baza ei au fost, în marea lor majoritate, mai bine chibzuite, că ele au oglindit într-o mai mare măsură posibilitățile colectivelor respective de a asigura îndeplinirea și depășirea planului, de a spori productivitatea muncii și reduce prețul de cost, de a îmbunătăți calitatea. Unele colective însă au continuat să manifeste o „prudență" nejustificată, luîndu-și angajamente sub posibilități, nemobilizatoare. Este timpul ca acestei practici dăunătoare dezvoltării întrecerii să i se pună definitiv capăt.

În zilele ce vor urma, în întreprinderi se vor desfășura consfătuiri de producție în legătură cu analizarea îndeplinirii angajamentelor luate și a sarcinilor ce revin fiecărui loc de muncă pe luna mai. Organizînd temeinic aceste consfătuiri, intensificînd munca politică în jurul lor, organizațiile de partid și organele sindicale trebuie să convingă adînc pe fiecare muncitor și tehnician să-și ia angajamente care să oglindească cît mai fidel posibilitățile ce le are fiecare, *angajamente care să-și propună să depășească limita celor mai bune realizări în producție obținute în cinstea zilei de 1 Mai.* Angajamentele luate trebuie să stimuleze puternic inițiativa muncitorilor și tehnicienilor pentru mai buna folosire a tehnicii și a timpului de lucru, pentru însușirea experienței fruntașe, pentru folosirea gospodărească a fiecărui gram de materie primă, într-un cuvînt pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost — sarcini centrale ale celui de-al doilea plan cincinal. Folosind exemple convingătoare, luate din însuși munca și viața fruntașilor fabricii sau secției respective, ținînd date despre cîștigurile acestora, organizațiile de partid să explice în permanență tuturor muncitorilor că singura cale de ridicare a nivelului de trai este lupta de zi cu zi pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost.

O muncă încordată sînt chemați să desfășoare în aceste zile oamenii muncii din agricultură. Trebuie spus că, alături de regiuni fruntașe la însămînțări, sînt încă regiuni ca, de pildă, Suceava, Iași, București și altele unde însămînțările au rămas în urmă. Pentru terminarea grabnică a lucrărilor de însămînțări toate tractoarele și mașinile, toate atelajele trebuie folosite din plin, fără să se piardă nici o oră bună de lucru în cîmp.

Analizîndu-ne munca cu exigență mereu sporită, să pășim înainte cu hotărîrea de a lichida lipsurile care se mai fac simțite, de a transforma realizările de pînă acum în puncte de plecare spre noi succese în lupta pentru construirea socialismului, pentru bună starea poporului!

Agențiile de presă transmit:

• Marele miting al oamenilor muncii din Moscova cu prilejul înapoierii lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov din Anglia (pag. 4-a).

• Președintele Tito va vizita U.R.S.S. în luna iunie (pag. 3-a).

• Sosirea la Moscova a delegației partidului socialist francez (pag. 3-a).

Raioane întregi au terminat însămînțările

CRAIOVA (coresp. „Scînteii"). — În cinstea zilei de 1 Mai oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova au obținut succese însemnate la însămînțări. Îndrumate de organele raionale, organizațiile de partid și sfaturile populare au desfășurat larg munca de lămurire în rîndul oamenilor muncii de la sate pentru a folosi la maximum capacitatea de lucru a tractoarelor, mașinilor și atelajelor. Ca urmare a acestui lucru în raioanele Strehaia, Amaradia, Oltețu și Vînju Mare au fost terminate în întregime însămînțările de primăvară.

La data de 29 aprilie în regiunea Craiova a fost însămînțată 98,7% din suprafața planificată pentru porumb.

★

De la Comitetul raional de partid Negru Vodă am primit o nouă veste îmbucurătoare.

În cinstea zilei de 1 Mai mecanizatorii din S.M.T. și G.A.S., colectiviștii și membrii întovărășirilor agricole din raion au îndeplinit planul însămînțărilor de primăvară în proporție de 100,5%. Fruntași la însămînțări sînt: S.M.T. Topraisar și S.M.T. Chirnogeni, gospodăriile colective din Cumpăna și Comana și gospodăriile de stat Moșneni și Agigea.

—○—

Au înfrînt furia apelor

TG. MUREȘ (coresp. „Scînteii"). — Zilele trecute, pe Harghita au căzut ploi bogate de primăvară care, împreună cu apa provenită din topirea zăpezilor, au umflat peste măsură riul Tîrnava Mare. Inundația părea inevitabilă. Satele, casele de locuit, viața a sute de oameni erau în pericol. În comuna Mugeni din raionul Odorhei apele revărsate au inundat peste 500 hectare teren arabil. Țăranii muncitori și colectiviștii din sat au luptat eroic împotriva inundației ridicînd stavile în calea apelor. Pînă la urmă furia apelor a fost înfrîntă, iar avutul oamenilor a fost pus la adăpost. Între kilometrul 23 și 24 al căii ferate ce trece prin comună, zeci de ceferiști, printre care Legyel Béla, Fülöp Dénes, Suciu Moise și alții, lucrau de mai multe ore la refacerea liniei, pentru ca personalul 3078 să poată trece fără întîrziere. Todor Aron, secretarul organizației de bază C.F.R. din comună, a cerut ajutorul sătenilor care luptaseră pînă atunci cu apele. Cu lopeți și tîrnăcoape sătenii au început lucrul.

Trenul 307J, care venea dinspre Sighișoara, a putut trece fără întîrziere mai departe. Țăranii muncitori au continuat munca pentru scurgerea apelor de pe semănături.

După schimbul de onoare

Lucrînd în schimb de onoare brigada utemistă condusă de tînărul Mihai Popa din secția motoare a uzinelor „23 August" din Capitală și-a depășit cu 400% sarcinile de plan ce-i reveneau. Pentru acest succes deosebit brigada a fost felicitată de numeroși muncitori și tehnicieni din secție.

În clișeu: **Inginerul Vasile Hobincu felicită pe șeful brigăzii fruntașe.**

(Foto Gh. Vințilă)

Angajamente îndeplinite

★ ★ ★ ★

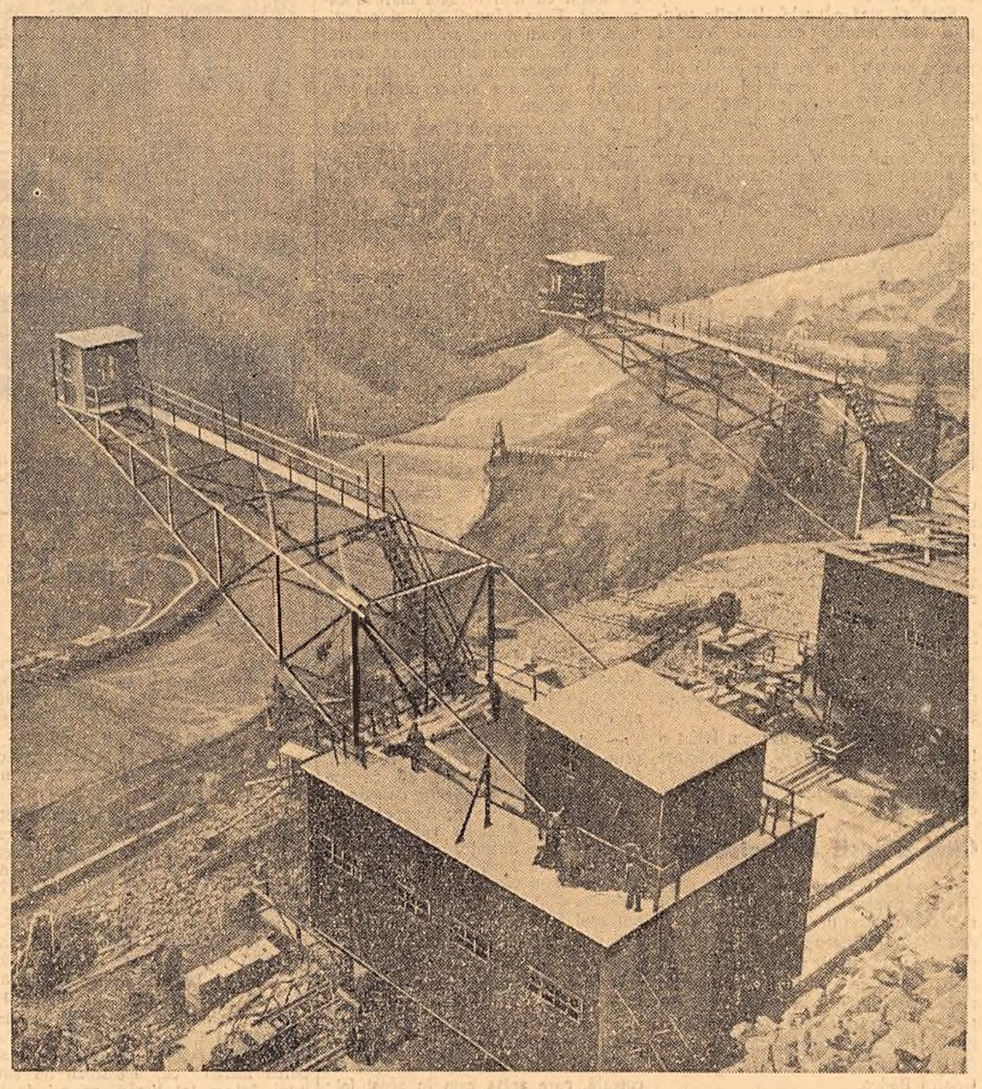

Un aspect de pe șantierul hidrocentralei de la Bicaz (Foto M. Cloc)

La Bicaz se poate trece la betonare

BICAZ (coresp. „Scînteii"). — Munții și pădurile ce străjuiesc Valea Bistriței și-au primenit vestmintele. În fața ochilor ți se înfățișează frunzișul și covoarele verdeții de primăvară. În aceste zile, pe șantierul marii hidrocentrale de la Bicaz, se muncește cu deosebită însuflețire.

Angajamentul constructorilor hidrocentralei, luat în cinstea zilei de 1 Mai, a fost îndeplinit în întregime. În sectorul baraj construcții **au terminat toate pregătirile în vederea turnării primilor metri cubi de beton la stăvilarul care va zăgăzui apele Bistriței.** În acest sector al șantierului întreg complexul de mecanizare a fost pus la punct. Cu ajutorul acestui complex de mecanizare se vor turna la baraj cîte 3 m.c. de beton în fiecare minut.

În cinstea marii sărbători, harnicii muncitori din brigada lui Constantin Antonoaia au cîștigat steagul de fruntași în întrecere la terminarea excavațiilor blocului IV, unde va continua turnarea betonului în corpul barajului.

Constructorii hidrocentralei au lucrat în schimb de onoare în cinstea zilei de 1 Mai. În ziua de 28 aprilie, planul de excavații la tunel-ieșire a fost depășit cu 165 m.c. steril.

S-au evidențiat în mod deosebit minerii din echipele lui Ilie Vasilovschi și Ion Duma, care au realizat cîte 3 norme, și cei din echipele lui Samoilă Gagy și Petre Crișan, care și-au depășit sarcinile de producție în proporție de 130—190%.

La baraj, schimbul I al brigăzii conduse de Ștefan Cozac și al celei conduse de Constantin Prisecaru au obținut cele mai însemnate realizări depășindu-și cu mult planul de excavații; brigada de dulgheri condusă de tov. Ludovic Melniciuc și-a realizat sarcinile de producție, în ziua schimbului de onoare în proporție de 187%.

Constructorii hidrocentralei s-au pregătit intens în vederea sărbătoririi zilei de 1 Mai. La tunel, la baraj, ca și la atelierele centrale ale șantierului au fost afișate lozinci cu chemările partidului de 1 Mai, iar intrările la principalele locuri de muncă au fost împodobite cu ghirlande de brad.

Din fabrici și uzine

Din toate colțurile țării ne sosesc zilnic vești prin care muncitorii și tehnicienii raportează partidului că și-au îndeplinit angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai.

5.000 tone cărbune peste plan

Minerii Văii Jiului au dat peste plan în luna aprilie circa 5.000 tone de cărbune, contribuind astfel la recuperarea în parte a rămînerii în urmă din primul trimestru al anului.

Combustibil economisit

Mecanicii de locomotivă ai depoului C.F.R.-Reșcicri de Vede și-au propus ca în întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai să realizeze însemnate economii de combustibil. Mecanicii Boboc Radu și Stănescu Marin de pe locomotiva 53105 au reușit, prin buna îngrijire a locomotivei, să realizeze, în cursul primului trimestru al acestui an, economii de peste 75 tone combustibil. În luna aprilie mecanicii acestei locomotive au realizat economii de combustibil de încă 20 tone.

Fontă de bună calitate

Desfășurînd întrecerea socialistă furnaliștii de la uzinele de fier Vlahița și-au îndeplinit cu cinste angajamentul luat dînd peste plan în cursul lunii aprilie 40 tone fontă de bună calitate.

Cu planul realizat înainte de termen

În întrecerea în cinstea măreței sărbători a oamenilor muncii, colectivul de muncă de la I.F.E.T.-Filiași, din cadrul trustului Craiova, și-a realizat planul de producție pe primele patru luni ale anului încă din ziua de 20 aprilie. În această perioadă planul la producția globală a fost depășit cu 1 la sută.

Cu ajutorul metodelor înaintate

Colectivul fabricii „Victoria" din Sibiu a reușit, prin aplicarea unor metode înaintate, să producă peste prevederile planului, în luna aprilie, 19 tone produse zaharoase și de patiserie și 78 tone paste făinoase, depășindu-și astfel cu mult angajamentul luat.

Realizările petroliștilor

Petroliștii din Moldova închină zilei de 1 Mai realizări deosebite în muncă. Angajamentul luat de colectivul trestului nr. 4 producție, de a da peste planul lunii aprilie 700 tone de țiței, a fost îndeplinit și depășit pînă la 27 aprilie cu 55 tone de țiței. Petroliștii din schela nr. 2 Moinești au dat peste planul lunar, pînă la această dată, 450 tone de țiței, cu 50 tone mai mult decît prevedea angajamentul, iar cei din schela nr. 3 Modîrzău și-au depășit prog. angajament cu 200 tone.

Primul lot de 100 de piese

Colectivul ... zii „Inovatorul" din sectorul de precizie al întreprinderii „Ion Fonaghi" din Orașul Stalin s-a angajat ca pînă la 1 Mai să realizeze un nou tip de duze pentru motoarele de 6—S C. P. Muncind cu rîvnă în întrecerea socialistă ei și-au îndeplinit angajamentul cu 13 zile înainte de termen. Primul lot de 100 piese a și fost terminat.

Milioane de țigări în plus

Hotărît să întîmpine ziua de 1 Mai cu realizări cît mai deosebite, colectivul fabricii de țigarete din Sf. Gheorghe a muncit rodnic în cadrul întrecerii socialiste. În luna aprilie, el a dat peste plan o cantitate de țigări din care ar putea fi aprovizionați, pentru un an întreg, 6000 fumători care fumează în medie 20 țigări pe zi.

CARNET DE ÎNTRECERE

Școala brigăzii

La „Tudor Vladimirescu", uzină nouă, ridicată abia acum cîțiva ani, găsești mai mult muncitori tineri. Gheorghe Sava este unul dintre puținii „veterani", metalurgist vechi. E membru în biroul organizației de bază din fabrică.

În biroul inginerului Ungureanu e liniște. Sava povestește, căutînd tot timpul cu privirile, prin fereastra curată care dă în atelier. Vorbește cam repezit și pare morocănos în contradicție cu relațiile pe care le dau despre el tinerii: „Nea Sava? Cel mai cumsecade om!" Sava ține în mîini o piesă mică, metalică, pe care o tot sucește, povestind:

— De altfel, spune el, puteți reconstitui întîmplarea aceasta și fără ajutorul meu. Brigada lui Grigore are un caiet cu procese verbale. Un caiet mare, cu scoarțe verzi, de carton gros. Îl ține Grigore în dulapul cu scule. Dacă-l răsfoiești, găsești acolo însemnate, în procesele verbale, toată viața brigăzii. Și-o să poți afla și cum s-a petrecut întîmplarea despre care e vorba. E ceva recent, de acum, din întrecerea în cinstea lui 1 Mai. Eroul e un sudor. Uite-l! Cel de colo care și-a ridicat acum masca, arată Sava, prin fereastra biroului, undeva în hală.

În mijlocul halei în direcția în care arată prin geam Sava — se afla un tînăr svelt, îmbrăcat îngrijit, ras și tuns proaspăt. Avea dinaintea lui un șir de piese pentru remorci, pe care trebuia să le sudeze. Tocmai își scosese masca să răsufle un pic.

— El e! — continuă Sava. Îl cheamă Ionescu Carol și e unul din „stîlpii" brigăzii. În brigadă e mai de mult, dar „stîlp" doar de puțină vreme, mai precis de acum, din timpul întrecerii. Și cîte am tras noi cu băiatul ăsta! Nu era ședință să nu-l criticăm...

Sava făcu o pauză, lăsa piesa din mînă și se aplecă peste birou:

— Acuma, să nu credeți cumva că băiatul acesta s-a transformat așa, peste noapte, dintr-un băietan neserios și puțin zurbagiu într-un sudor fruntaș. Nu! Nu s-a petrecut așa ușor schimbarea. Dar săptămînile acestea, dinaintea lui 1 Mai, au fost tocmai cele în care munca dusă de noi timp mai îndelungat ca să scoatem din băiatul ăsta un om, s-a împlinit și a dat roade. Și Sava a povestit apoi următoarea întîmplare:

Carol Ionescu începuse de la o vreme să nu-și vadă de treabă. Refuza sarcinile, pleca mai devreme de la lucru, vorbea urît cu meșterul cînd acesta îi atrăgea atenția că nu-și face datoria. În brigada lui Grigore Gheorghe asemenea fapte nu se prea întîmplă. Cei 16 lăcătuși și sudori din brigadă lucrează de multă vreme împreună și brigada lor este ca o adevărată familie. Nu degeaba este brigadă fruntașă. Sarcina fiecăruia e socotită de întreaga brigadă sarcină colectivă, iar treburile brigăzii sînt pentru fiecare și treburi personale. Radu Constantin, sudor vechi, cu calificare înaltă, Cornel Dumitrașcu, utemist intrat nu de mult în producție, Elena Buzea, de curînd calificată, sau Grigore Gheorghe lucrător vechi, venit în fabrică chiar la înființare — oameni cu calificări diferite, de vîrste diferite, lucrează laolaltă în deplină armonie, aducînd brigăzii lor faima de brigadă fruntașă.

Anul trecut, brigada lui Grigore Gheorghe monta în fiecare lună 100 de șasiuri. Grigore a organizat munca lăcătușilor care nu puteau face față ritmului muncii și care rămîneau totdeauna în urma sudorilor. Încetul cu încetul a început să se vadă cum crește productivitatea. Lună de lună, aceeași oameni dădeau mai mult: 120... 150... 170, pînă cînd producția brigăzii a ajuns, la începutul anului acesta, la 200 șasiuri pe lună.

Cum? Sava ridică arătătorul, cerînd parcă atenție:

— Lăcătușul și sudorul nu lucrează la mașini complicate. Tehnica nouă, la noi, nu înseamnă neapărat mașini noi. Dar unii (era și Ionescu printre ei) spuneau altfel: „Ce ne tot bateți capul cu tehnica nouă? Aduceți colea o mașină din aia sovietică de sudură automată și pe urmă nu mai aveți nevoie de nimic. Așa, ce tehnică vrei să folosești? În loc să sudez cu dreapta, să sudez cu stînga? Ce lucru nou putem aduce?" Uite-așa spuneau. Și, a dracului treabă, la prima vedere mai că-ți venea să le dai dreptate. Dar în brigadă sînt și doi comuniști. Grigore e unul... celălalt e Moscopel, sudor, dar sudor de precizie. Ne adunăm noi într-o zi. „Bine, frații! Am ajuns să ne ținem la coada copiilor? Partidul ce ne spune? Să nu cerem neapărat investiții și mașini noi. Unde trebuie o să aducă statul. Dar noi, cu mijloacele de acum, putem să ridicăm productivitatea. Ce facem? Și am vorbit noi trei despre multe lucruri. Concluzia? Se poate spori productivitatea. Am organizat mai bine munca lăcătușilor, din pricina cărora aveam gîtuiri, am reușit cu mare gălăgie de altfel, să convingem pe cei de la aprovizionare să ne aducă electrozi mai buni și am pornit o acțiune ca să ridicăm calificarea sudorilor și a lăcătușilor. Așa a început să se îmbunătățească munca. A crescut și cîștigul oamenilor. În martie, de pildă, cel mai mic cîștig al lăcătușilor a fost de 700 lei iar al sudorilor de 1.000. Mulți muncitori cîștigă peste 1.500 de lei.

Dar iată că biroul organizației de bază nu era întrutotul mulțumit de munca brigăzii lui Grigore.

— Uitați-vă, de pildă, la Istrate! — spunea Grigorovici, secretarul, referindu-se la unul din membrii brigăzii. Muncește bine, cîștigă cît doi. Ar putea fi un exemplu, dar nu este. Sau, mai bine zis, e un exemplu rău. De ce? Pentru că Istrate muncește în așa fel încît se vede de la o poștă că singurul scop pe care-l urmărește este să-și umple buzunarul. Refuză lucrul mai prost plătit, face diferite manevre ca să obțină numai comenzi bune, ușor de lucrat, își manifestă deseori disprețul față de meserie. Dacă ai sta să-l privești numai cum lucrează, dacă l-ai filma în timp ce sudează, ai putea să-l dai drept pildă de fruntaș, de muncitor care lucrează bine. Dar noi nu ne putem mulțumi cu atît. Istrate lucrează în mijlocul brigăzii și tocmai pentru faptul că-i muncitor priceput, cu experiență și cu calificare, influența lui în rîndul tineretului e mai mare. Tinerii n-au de învățat prea mare lucru de la un om ca Istrate.

Grigore nu s-a prea arătat de acord cu părerea asta. El era mulțumit că munca merge bine, că brigada își depășește în fiecare lună sarcinile. De ce să-și bată capul și cu alte lucruri, după părerea lui străine de producție?

Dar iată că de la o vreme în brigadă a început parcă să scîrțîie ceva. Oamenii, mai ales o parte din tineri, lucrau plictisiți, refuzau comenzile mai greu de executat, cereau să se creeze brigăzii condiții speciale, să li se repartizeze numai repere ușoare.

Dintre toți, cel mai nemulțumit era Ionescu. Într-o zi a plecat din schimb mai devreme, fără să ceară voie nimănui. În altă zi s-a certat cu meșterul și i-a aruncat în față vorbe grele. Cînd cineva îi atrăgea atenția, Ionescu răspundea nepăsător: „Ia mai lăsați-mă în pace cu brigada voastră".

Pînă la urmă, într-o ședință a brigăzii, toată lumea a cerut ca Ionescu să fie scos din brigadă. „Să stea măcar cîtăva vreme pe dinafară". Dar Ionescu nu s-a arătat prea impresionat de hotărîrea brigăzii.

A doua zi a venit la el Sava.

— Știi ce-ai făcut? l-a întrebat.

Și a început să-i arate că tocmai acum brigada pornește întrecerea în cinstea lui 1 Mai. Tocmai acum era nevoie ca toți să fie mai uniți, ca toți să lucreze cot la cot, să-și păstreze locul de fruntași pe secție.

— Cunoști bine greutățile noastre! Materialele ne vin încă cu întîrziere, strungăria ne trimite piese puține. O să fim nevoiți să dăm iar bătaie la sfîrșitul lunii. E prost, dar asta e altă chestiune; noi, organizația de bază, am hotărît să ridicăm problema muncii „în asalt" în fața direcției. Planul trebuie însă să-l îndeplinim. Toată brigada s-a angajat să dea chiar peste plan, în luna aceasta, 10 remorci. Azi ne-am luat angajamentul. Iar Grigore, pe care tu l-ai ocărît și a cărui schim-

(Continuare în pag. 2-a)

Fiecare cerere își are povestea ei...

Înconjurat de colectiviști, președintele gospodăriei colective din Padina, Stere Cîrlig, scria ceva pe o hîrtie.

— Am mai făcut o nouă brigadă. Ne-au mai venit vreo 30 de cereri în luna martie și acum trebuie să repartizăm oamenii pe brigăzi.

Spunea cuvintele acestea — așa — natural, căutînd să pară că nu vede în asta un eveniment deosebit, cu toate că-i simțeai în glas tremurul bucuriei. Bucuria i se citea și în priviri cînd, așezat la masa lui de lucru, rînduia atent cererile una cîte una.

Fiecare din aceste cereri își are povestea ei. Cîtă muncă au dus colectiviștii, membri și nemembri de partid, pentru a-i convinge pe țăranii muncitori cu gospodării individuale să pășească pe calea gospodăriei colective! După plenara Comitetului raional de partid Pogoanele, care a avut loc la 17 februarie, în comuna Padina a fost repartizat un activist de partid pentru a ajuta organizațiile de bază din comună și din gospodăria colectivă în munca politică pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Încă un mijlocaș harnic

In ziua aceea soarele încălzea puternic, topind zăpada care întîrzia mai mult ca în ceilalți ani. Printre peticele de zăpadă se vedeau firele plăpînde ale semănăturilor de toamnă. Președintele gospodăriei, Stere Cîrlig, și inginerul agronom Popa Valter porniseră să vadă starea semănăturilor. Gospodăria avea o tarla înspre cotul Bosmenilor, aproape de marginea satului. In apropiere era casa lui Negru și trecînd prin ograda lui se putea scurta drumul spre tarlaua colectivei.

— S-o luăm mai de-a dreptul — zise inginerul și privi spre președinte zîmbind. Parcă erau înțeleși dinainte. Treceau de multe ori pe aici și le plăcea să stea de vorbă cu Negru.

De cîte ori se întîlneau cu el aduceau vorba și de gospodăria colectivă. Stan Negru, mijlocaș cu 7 hectare de pămînt, gospodar așezat, avea întotdeauna cuvinte de laudă despre gospodăria colectivă. Dar cînd inginerul aducea, așa pe departe, vorba dacă el — Negru — n-ar da cerere de înscriere, acesta strîngea din umeri și nu răspundea nici da, nici ba. „Să mai vedem, mai este timp", avea el obiceiul să răspundă și apoi căuta să schimbe vorba.

Acum lucra în curte la reparatul gardului. Cînd văzu pe cei doi intrînd, Negru le ieși înainte. Copiii, bucurîndu-se de razele calde ale soarelui, alergau jucîndu-se pe prispă.

Am luat-o spre tarlaua de grîu, e președintele la întrebare.

bine faceți, că și anul trecut ucate bune acolo.

olectiva și agrotehnica sînt i care-i aduc omului belzîmbind inginerul. Ți-aduci la Negrule, cîte vorbe am amenii anul trecut că nu vo- grăpeze grîul.

Dar nici dumneata nu te-ai lăsat. Da, da — zise Negru, ca o întărire — ați făcut multe bucate anul trecut.

— Nea Stane, cît grîu ai scos dumneata anul trecut?

— Păi să vezi că pămîntul a fost cam slab și am cules vreo 1.300 kg. la hectar.

— Vezi, colectiviștii au scos cu 500 kg. mai mult grîu la hectar ca dumneata. Munca unită, nea Stane, munca unită. Dar cu vorba noastră cum rămîne? Anul ăsta te înscrii în colectivă?

Se părea că inginerul l-a atins acolo unde-l durea. Se uită la nevastă. De cîte ori nu se certase cu ea pentru treaba asta. Copiii, Mirică și Leana, coborîseră de pe prispa casei și acum ascultau cuminți. Cînd auziră despre ce-i vorba, Mirică se apropie de mamă-sa și-i spuse în șoaptă, cu glas rugător:

— Mămică, știi că Nicu lui nea Gheorghe Mănăilă mănîncă pîine cu miere și zice că-i de la gospodărie și au multă miere acasă. Așa-i că o să avem și noi?

Fără să zică o vorbă, Dobrița mîngîie ușor fruntea copilului. Vru să spună ceva dar nu putu, parcă i se pusese un nod în gît, iar ochii-i clipeau des. Vorbele copilului deșteptaseră în ea frămîntări mai vechi. Știa prea bine pe Gheorghe Mănăilă, căci stătea pe aproape, doar a doua casă de la ei. Cît de greu o ducea mai înainte de a intra în gospodărie! Copiii lui erau slabi și palizi, ca Mirică al ei. Acum au prins culoare. De cîte ori nu i-a spus bărbatului ei să se treacă și ei în colectiv. Dar parcă a vrut? Și ea ce poate să-i facă? El ținea la cele 7 ha. de pămînt și pace!

Acum, răspunsul șovăielnic al bărbatului o îndîrji mai mult ca altă dată. Îi era necaz că numai din cauza lui au stat departe de gospodăria colectivă atîția ani și le-au luat-o alții înainte.

Privind cînd spre președinte, cînd spre inginer, ea văzu din partea lor aprobare și-i spuse cu curaj bărbatului:

— Da' hotărăște-te odată, omule, ce mai stai pe gînduri! Nu vezi că ai o casă de copii și ne iau lipsurile înainte?

Mișcați de vorbele femeii, inginerul și președintele au pornit-o încet spre casa lui Nedelcu Potrivitu.

— Stați, tovarăși, se auzi vocea lui Stan Negru. Stați, de ce vă grăbiți!

...Se înnoptase de-a binelea cînd președintele și inginerul au ieșit din casă cu cererea în mînă semnată de Dobrița și Stan Negru.

„N-am văzut grîul, dar am făcut o treabă bună" și-au zis ei, pornind spre gospodăria colectivă, bucuroși că în gospodărie a mai venit încă un mijlocaș harnic.

Cine a ieșit mai cîștigat?

Era pe la începutul lunii martie 1956. In fața căminului cultural se adunaseră ca de obicei mulți oameni. Alexandru Olaru, om harnic, cunoscut și respectat în tot satul, stătea rezemat de podeț. Povestea ceva cu haz și oamenii rîdeau ascultîndu-l. Dinspre cooperativă veneau spre cămin Constantin Anghel, secretarul organizației de bază din gospodăria colectivă, și brigadierul Cristea Badea.

Ajunși în fața căminului cultural, ei au intrat în vorbă cu oamenii și apoi au trecut cu toții în sala mare a căminului. Erau adunați aici și colectiviști, și țărani muncitori cu gospodărie individuală. Discutau împreună despre una și despre alta. Dintr-o parte se auzi o voce care atrase atenția mai multor oameni.

— Orice s-ar spune, nea Alexandre — zise Constantin Anghel către Alexandru Olaru — d-ta, mijlocaș cu 7 hectare și jumătate de pămînt, 2 boi, plug, căruță, semănătoare, secerătoare și patru oameni buni de muncă — așa cum îți place să spui — tot ți-o iau înainte colectiviștii.

In jurul lor s-au adunat mai mulți oameni. Constantin Anghel le-a povestit cum Valer Rășcanu, în anul 1950, cînd a venit în gospodărie, era om necăjit, însă de atunci viața lui s-a schimbat mult. Are o gospodărie frumoasă, și-a făcut casă, și-a cumpărat aparat de radio. Făcînd o socoteală să vadă cu toții cine-i mai cîștigat, colectivistul Valer Rășcanu sau Alexandru Olaru, a reieșit următorul lucru: pentru zilele-muncă lucrate în colectiv împreună cu familia sa, Rășcanu a dus acasă 4.384 kg. grîu, 6400 kg. porumb, 1040 kg. mazăre, 226 kg. fasole, 848 kg. floarea-soarelui, 430 kg. orz, 312 kg. cartofi, 61 kg. brînză, 9 kg. lînă, 11 kg. miere, 194 kg. vin, 9 kg. țuică, 116 kg. ceapă, 2400 lei. In afară de acestea el mai are pe lîngă casă o vacă cu lapte, porci și păsări.

— Ei, acum spune-ne dumneata, nea Alexandre, ce bucate ai avut.

Olaru stătu cîtăva vreme pe gînduri, apoi zise:

— De pe cele 2,50 ha. semănate cu grîu am scos 3.350 kg., de pe 4 ha. cu porumb am scos 6000 kg., iar un hectar l-am avut cu fîneață, de pe care am luat vreo 4000 kg. fîn; apoi am mai luat vreo 8000 kg. coceni și paie de grîu pentru nutrețul animalelor. Am îngrășat și eu 2 porci, unul l-am tăiat, iar unul l-am vîndut și am luat pe el 1800 lei. Mai am apoi 8 oi de la care am avut 50 kg. brînză. După cum vedeți n-am stat tocmai rău, însă colectiviștii au ieșit mai bine la socoteală.

După cîteva minute toți s-au adunat în jurul mesei și urmăreau cu atenție cele înșirate pe hîrtie de Constantin Anghel, în care era vorba de veniturile celor doi țărani. El a făcut o mică socoteală, care arăta cam în acest fel:

Valoarea în bani a veniturilor provenite din:	Colectivistul Valer Rășcanu și 3 oameni de muncă	Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Alex. Olaru, 7,50 ha. pămînt și 4 oameni de muncă
— Cereale și leguminoase	16.519	11.387
— produse animale	3.433	3.320
— diverse nutreturi	—	2.200
— bani pe zile muncă	2.400	—
Total venituri	22.352	16.907
— Cheltuieli de producție și obligații față de stat	—	6.766
Venit curat	22.352	10.141

Cînd termină de făcut calculul, Constantin Anghel spuse:

— Vezi, nea Alexandre, colectivistul a avut de două ori mai multe venituri decît dumneata.

Oamenii discutau cu aprindere și nici n-au băgat de seamă cînd a început să se întunece. Apoi au plecat spre casă. Pe drum, Alexandru Olaru se gîndea la socoteala făcută. De ce să mai stau de o parte — își zise — că oricum ai face, mijlocaș sau sărac, tot mai bine ieși la socoteală în gospodăria colectivă.

Președintele lua cererile una cîte una privind gînditor: „30 de cereri în mai puțin de o lună, 30 de familii alături de noi". Fiecare nou înscris își avea povestea lui. Unele din ele le știa și președintele. Le știau și oamenii din sat. Altele își aveau poveștile lor mai ascunse, pe care nu le știau decît oamenii care păstraseră cererile zile sau chiar săptămîni amînînd mereu să le aducă. Erau mulți dintre aceia care cercetaseră amănunțit, își făcuseră socoteli peste socoteli pînă s-au hotărît să pună cererea în mîna președintelui.

Pe drumul acesta nou s-a hotărît să pornească Stan Negru. Pe drumul acesta a pornit hotărît și Alexandru Olaru, precum și alți mijlocași, care s-au convins că locul mijlocașului este numai în gospodăria colectivă. Văzînd că viitorul este de partea gospodăriei colective n-au mai pregetat. Au adus uneltele și le-au pus cu toții laolaltă să înceapă o altă viață, o viață nouă.

ELENA RAREȘ

Un nou lot de tramvaie

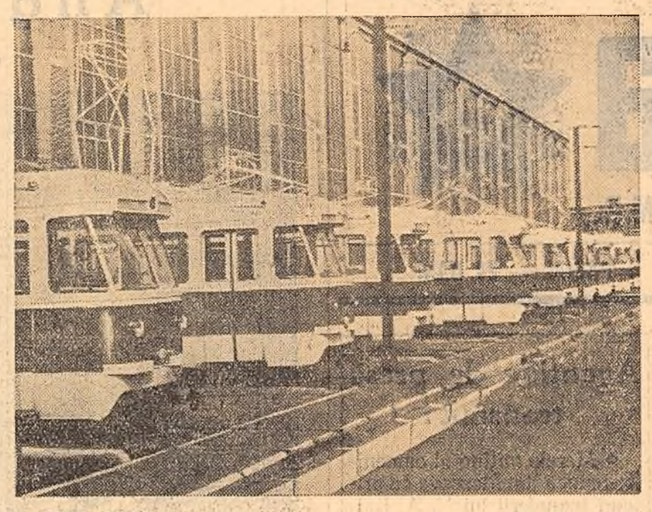

In cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii și tehnicienii fabricii „Electroputere" din Craiova au terminat un nou lot de tramvaie. Iată-le acum în curtea fabricii, gata să ia drumul orașelor.

Școala brigăzii

(Urmare din pag. 1-a)

bare din conducerea brigăzii ai cerut-o... știi tu ce-a spus Grigore? Că-i pare rău că nu ești și tu în brigadă, că erai sudor bun și ar fi fost nevoie de tine tocmai acum, în întrecere...

— A zis, pe dracu! a răspuns Ionescu, necăjit. Știa însă că Sava nu minte.

Ionescu a cerut să fie primit în altă brigadă. Fiind sudor bun și cunoscut în general ca băiat de treabă (făcuse cu cîtva timp în urmă și cerere de primire în U.T.M.) a fost primit în brigada lui Pasăre. La început s-a acomodat cam greu. Dar norma tot și-o depășea cu 20—25%. Ionescu avea însă de gînd să arate celor din brigada lui Grigore că el e „cineva", că au făcut o mare prostie cînd l-au scos.

Și a început să muncească. De nemulțumit, tot nemulțumit se arăta și acum. Dar pentru alte motive. I se părea mereu că electrozii nu sînt buni, înjura tot timpul pe cei de la strungărie, care nu lucrează cum trebuie și trimit piesele cu întîrziere.

— Ne jucăm aici sau ce facem? Remorcile noastre sînt așteptate pe șantiere!

Incetul cu încetul, dar cu siguranță, în munca lui Ionescu a început să se petreacă o adevărată schimbare. Își depășea normele cu 50—60% și chiar cu mai mult. Nu mai stătea de vorbă prin hală, primea comenzi de piese mai greu de lucrat și — lucru și mai interesant — nu numai că primea asemenea comenzi, dar le executa într-un timp foarte scurt.

— Nimic nu e cu neputință cînd vrea omul. Ce? Numai cu aparate automate se poate lucra? Ia uitați-vă! Dacă sudezi o piesă mare, așezată vertical, în loc să sudezi de jos în sus, o pornești invers, de sus în jos. Electronul topit se scurge pe tăietură și-ți ușurează mult munca. Sudezi mai repede, mai bine și consumi mult mai puțin material... Asta nu-i tot o problemă tehnică?

In curînd, Ionescu a ajuns unul din cei mai buni sudori ai brigăzii.

A așteptat cu emoție ziua cînd trebuia să fie discutată cererea lui de primire în U.T.M. A venit ziua ședinței. Ce-i drept s-au cam „luat" băieții de el. I-au pomenit toate defectele, au vorbit despre nepăsarea pe care a arătat-o într-o vreme față de producție, despre veșnicele lui certuri, despre faptul că a fost scos din brigada lui Grigore. Dar munca bună dusă în ultimele săptămîni, legată de atitudinea cinstită pe care a avut-o în ultimii ani în fabrică, au tras greu în cîntar și, în aceste zile din preajma lui 1 Mai, Ionescu a fost primit în rîndurile utemiștilor.

— Eu, tovarăși, a vorbit Ionescu la urmă — și se vedea limpede cît era de emoționat — eu tovarăși, nu știu cum să-mi exprim recunoștința, cum să arăt că prețuiesc încrederea pe care mi-ați arătat-o...

După o pauză de cîteva secunde, în care căuta cu greu cuvintele, tocmai cînd toți se așteptau din partea lui la cine știe ce lungă spovedanje, Ionescu a oftat și a spus doar atît:

„Deocamdată... mă angajez ca în cinstea zilei de 1 Mai, ziua noastră, a muncitorilor, să depășesc de două ori norma și să fiu cel mai disciplinat sudor din secție..."

Și se ține de cuvînt.

★

Asta e scurta poveste de întrecere al cărui erou e tînărul sudor Ionescu Carol. Sava și-a terminat povestirea și a lăsat din mînă piesa pe care a tot învîrtit-o vorbind.

— Iaca un lucru ieșit din mîna lui Ionescu. O piesă la care rebuturile erau înainte de 20—30%, din cauza sudurii neuniforme. Acum, nu mai rebutăm nici 5%. Așa cum lucrează Ionescu, sudura iese mult mai omogenă. Astăzi, Ionescu a fost primit din nou în brigadă și, după cum spune Sava, „e unul din stîlpii" ei. Sudorii și lăcătușii din brigada lui Grigore au primit în sfîrșit piesele pentru remorcile prevăzute în plan. Au trimis delegații la strungărie, au intervenit la direcție și la biroul organizației de bază și au izbutit să mai obțină piese pentru încă 10 remorci în plus. Astăzi, de 1 Mai, cei 16 sudori și lăcătuși care formează brigada vor trece umăr lîngă umăr pe străzile orașului, îmbrăcați în haine de sărbătoare, raportînd partidului că și-au făcut datoria. Angajamentul întregii brigăzi a fost îndeplinit înainte de termen.

VALERIU NEGRU

Sport

Cuplajul fotbalistic de pe stadionul „23 August"

Iubitorii fotbalului din Capitală s-au îndreptat duminică după-amiază, ca de obicei, spre stadionul „23 August", unde s-au disputat două meciuri din cadrul campionatului categoriei A. Echipele bucureștene C.C.A. și „Dinamo", formații fruntașe în clasament, s-au întrecut cu „Știința"-Cluj și, respectiv, „Minerul"-Petroșani.

In primul meci al „cuplajului", „Dinamo"—„Minerul", jucătorii celor două formații au un început bun, cîteva pase în viteză, driblinguri scurte și... atît. Despre șuturi la poartă e suficient să citățm remarca unui spectator. „In sfîrșit, după 30 de minute de joc, am văzut un șut frumos..." Fazele de gol, precum și șuturile trase spre poartă au fost puține, s-ar putea număra pe degete.

Pentru „Minerul" scorul nul realizat (0—0) la București, în fața echipei campioane de anul trecut, constituie totuși un succes. Comportarea însă pe teren a jucătorilor din Petroșani a fost slabă, iar „succesul" lor se datorește comportării și mai slabe a dinamoviștilor bucureșteni.

Dacă ar fi să „menționăm" pe acei dintre dinamoviști care duminică au jucat mai slab ne-ar fi greu. Aceasta pentru că întreaga echipă s-a prezentat sub orice critică. După meciul de acum două săptămîni, pe care l-a susținut cu C.C.A., unii au căutat să explice că insuccesul („Dinamo" a pierdut cu 0—4) s-ar datora și obositii cauzate de multele meciuri susținute (4 în 10 zile). Dacă o asemenea „cauză obiectivă" a existat atunci, care este însă situația în momentul de față, cînd, după 2 săptămîni, în care s-au putut odihni și antrena serios, echipa „Dinamo"-București se comportă și mai slab? O analiză temeinică și măsuri hotărîte — și mai ales urgente — iată ce trebuie făcut pentru a se pune capăt acestei situații ce s-a creat în rîndurile unei formații cu numeroși jucători internaționali.

Cea de-a doua partidă a fost deosebită de cea dintîi. Meritele revin în cea mai mare parte jucătorilor de la C.C.A., care avînd o condiție fizică excelentă și formînd un „unsprezece" omogen, au arătat și cu prilejul meciului de duminică stadiul avansat de pregătire pe care-l au. In prima repriză nu s-a marcat decît un punct, în minutul 9. Zavoda I (C.C.A.), cu un șut puternic și plasat, trimite mingea în poarta apărată de Catina (Cluj). După reluare, echipa C.C.A. domină categoric, aproape toate fazele desfășurîndu-se în partea de teren a clujenilor. Acum, înaintașii formației militare acționează cu pase pe extreme, schimbă mult și rapid locurile. Spectaculozitatea fazelor este mult aplaudată de spectatori. Superioritatea aceasta este concretizată prin încă 2 puncte marcate de Constantin, în minutul 55, și apoi în minutul 63, de Alexandrescu.

Comportarea echipei clujene nu a fost la înălțime, în special linia de înaintare. In afară de cîteva acțiuni de viteză, însă fără finalitate, din prima repriză, înaintașii „Științei" au fost complect inactivi în cea de-a doua repriză.

In fața atacurilor extrem de periculoase ale fotbaliștilor de la C.C.A., apărarea, în 5 oameni, a făcut eforturi serioase pentru a nu primi mai multe goluri. Merite speciale revin portarului clujean Catina care a salvat, prin intervenții spectaculoase, goluri gata făcute.

★

Celelalte partide de fotbal din cadrul categoriei A, desfășurate în țară, s-au încheiat cu următoarele rezultate: „Flamura Roșie"-Arad — „Progresul"-Oradea 2—0; „Dinamo"-Orașul Stalin—„Locomotiva"-Timișoara 0-1; „Știința"-Timișoara-„Progresul"-București 3-0; „Flacăra"-Ploești—„Locomotiva"-București 1-1.

Întîlniri internaționale ale sportivilor romîni

In capitala R. P. Bulgaria (Sofia), sportivii romîni au participat la mai multe competiții alături de sportivi bulgari și din alte țări.

Astfel, echipa de atletism a asociației „Locomotiva" a realizat o frumoasă victorie în compania atleților și atletelor de la asociația cu același nume din R. P. Bulgaria. După două zile de întreceri, echipa romînă a totalizat 158 puncte, iar sportivii bulgari — 148.

Reprezentativa de șah a R.P.R. a cîștigat întrecerea cu șahiștii bulgari cu scorul de 13—11.

La turneul de baschet „Marele premiu al orașului Sofia", la care au participat echipele orașelor Sofia, Moscova, Budapesta, Praga, București ș.a., selecționata Bucureștiului s-a clasat pe locul V în clasamentul general.

★

Echipa bulgară de fotbal „Spartak"-Sofia a susținut un nou meci în țara noastră, de data aceasta la Bacău, cu formația „Dinamo" din localitate. Mai hotărîți în fața porții, fotbaliștii din R. P. Bulgaria au cîștigat cu scorul de 2—0.

Meciul de fotbal dintre reprezentativele R. P. Ungare și R. P. F. Iugoslavia

BUDAPESTA (de la trimisul nostru).

Intîlnirea internațională de fotbal dintre reprezentativele R. P. Ungare și R.P.F. Iugoslavia, care a avut loc duminică la Budapesta, s-a încheiat cu rezultatul de 2—2 (1—1), rezultat pe deplin just, avînd în vedere raportul de forțe de pe teren. Cele două echipe au furnizat un joc frumos, bazat pe pase rapide. Prin evoluția scorului și prin perioadele de dominare, meciul a ținut încordată atenția celor 100.000 de spectatori.

Jocul a început în nota de dominare a echipei iugoslave, care în minutul 6 marchează primul gol prin Vukas. Jucătorii unguri răspund cu slabe contraatacuri rămase însă fără rezultat. Totuși, spre sfîrșitul reprizei, la o învălmășeală în fața porții iugoslave Fenyvesi înscrie aducînd egalarea.

In repriza a doua, echipa ungară este aceea care domină — și își mărește avantajul prin punctul înscris de Bozsik. In saltul pe care l-a făcut pentru a opri șutul lui Bozsik, Beara s-a rănit și a fost înlocuit de Krivokușca. Spre sfîrșitul meciului, printr-un efort colectiv, echipa R.P.F. Iugoslavia egalează prin punctul înscris de Veselinovici. In ultimele minute de joc cele două echipe încearcă să modifice scorul dar nu mai izbutesc.

S-au remarcat din echipa ungară Berendi, Fenyvesi și Bozsik, din echipa iugoslavă Horvath, Vukas și Zebec.

★

Intîlnirea dintre reprezentativele B. ale R.P.F. Iugoslavia și R.P. Ungare, care a avut loc la Sarajevo, s-a încheiat cu scorul de 3—0 (1—0), iar întîlnirea dintre reprezentativele de juniori ale celor două țări, care a avut loc la Budapesta, a fost cîștigată de tinerii fotbaliști unguri cu categoricul scor de 6—0.

Clocot de primăvară

In hale, primăvara a întrat pe nesimțite. Tiptil, în vîrful picioarelor, ca un poznaș ce vrea să-ți strige în ureche. Brusc, într-una din dimineți — după lungi zile mohorîte, ploioase — văzduhul a explodat în lumini și culori: primăvară! Prin ferestre au năvălit cerul înalt, de un albastru scînteietor, mireasma proaspătă a delușoarelor smălțuite cu flori. ...Dar „surpriza" n-a surprins pe nimeni.

Explicația?

Afară, primăvara era doar culoare: ă și culoare.

halele fabricii, un simțămînt: Mai.

Și aici — întocmai ca într-un tablou unde sentimentul precede culoarea, lumina — primăvara începuse mai devreme: Din ziua cînd s-au luat primele angajamente în cinstea marii sărbători; din ziua cînd, după vorba unui bătrîn muncitor, „a început schimbul lui Mai". Și asta s-a întîmplat în zilele cînd zăpada stăruia încă albă pe delușoarele din preajma fabricii. Și, de atunci...

De atunci, la prima vedere, viața fabricii de rulmenți din Bîrlad își urmează — pare-se — cadența de totdeauna. Mașinile bat regulat și egal. Oamenii vin, muncesc, pleacă. Zeci de strunguri șfîrlie subțire, scuipă foc mătăhăloasele cuptoare răgușite, icnesc ciocanele — și oamenii vin, muncesc, pleacă, la fel ca ieri, ca alaltăieri, ca totdeauna. Se simte însă în aer ceva deosebit. Îl citești pe fețele tuturor — atît de concentrați și de preocupați de acest „ceva" încît ai impresia că, de fapt, auzul te înșeală, că în halele clocotitoare domnește liniștea. Acesta e simțămîntul de care vorbeam. E primăvara. E 1 Mai. E întrecerea...

...Firesc, cînd auzi de întrecere, prima întrebare care îți vine pe buze e totdeauna aceeași:

— Și cine-i fruntașul?...

— Mi-e peste puteri să răspund — zîmbește tov. Ștefan Dumitrescu, directorul fabricii. Sînt o mulțime care se bat pentru titlul ăsta. Am întocmit un fel de „calendar al întrecerii" pe zile. În fiecare zi alt fruntaș! De-aș împărți calendarul pe ore, mai-mai că-n fiecare oră s-ar întîmpla tot așa...

Să răsfoim împreună „calendarul" de care ne-a vorbit directorul. Sînt înșirate aici întîmplări mai importante din ultimele 15 zile. Zile de întrecere.

15 aprilie. Fruntașă — strungărița Geta Oiță. A dat patru norme și jumătate. Un rezultat frumos — veți spune. Frumos, da, și poate niteluș neobișnuit pentru o strungărița atît de tînără. Și nu numai atît; dar azi — în ziua acestui rezultat neobișnuit — și condițiile de lucru au fost din cele mai grele și mai neobișnuite! Tînăra strungărița lucrează la două mașini semi-automate. Azi vecinul ei s-a îmbolnăvit. Tot la două mașini lucrează și el. Va să zică, două mașini condamnate — acum, în plin clocot al întrecerii — la nemișcare și tăcere. Strungărița Geta Oiță a oftat: păcat, două mașini așa de bune! Dar comunista Geta Oiță a hotărît în aceeași clipă: le voi prelua eu! Și luptîndu-se cu patru mașini, cu timpul care n-a găsit deocamdată, pentru a se acorda cu mișcările omului, decît secundele — Geta Oiță a izbutit să dea 450 de procente peste normă. I-a întrecut pe toți strungarii din secție. Și-a întrecut și propriul angajament... Își disputa însă întîietatea cu tînărul strungar Amuliu Croitoru care în ziua următoare — **16 aprilie** — o întrece.

Croitoru e, poate, cel mai tînăr strungar din secție. Are 18 ani. Un an de cînd e în fabrică. Pînă în ziua de 16 aprilie a lucrat cu regimul de tăiere prescris în fișele tehnologice: 110—125 metri șpan pe minut. I-a fost destul de greu să se obișnuiască și cu regimul acesta. Dar de cîteva zile, tovarășii din preajmă-i au simțit că Amuliu „coace" ceva. Asculta cu atîta atenție și concentrare bătaia familiară a strungului, cum numai un făuritor de viori își încearcă, de fiecare dată, instrumentul nou ieșit din mîinile sale. Cînd se credea neobservat — scotea iute un carnețel din buzunar și, mușcînd creionul, tot însemna... „Îți dau eu un Hardmuth nr. 1 — a glumit prietenul lui, Parfenie. E mai moale...". Dar azi, 16 aprilie, lui Parfenie i-a înghețat zîmbetul pe buze. Aplicînd încă un cuțit la strung, ba chiar și un dispozitiv pe cît de simplu pe atît de ingenios, Croitoru a mărit viteza mașinii la 135 metri șpan pe minut. El este fruntașul secției. Parfenie și-a privit mîinile (mai puternice și mai mari decît ale lui Croitoru), strungul (mai nou decît al celuilalt) — și a fluierat, autocritic, a pagubă. Cei doi sînt de mult în întrecere. Își disputa întîietatea în secție așa cum și-o dispută și pe terenul de sport: amîndoi rîvnesc gloria de centru atacant în echipa de fotbal a sectorului. Și de aceea nu s-a mirat nimeni cînd, în după-amiaza lui **17 aprilie**, cap de listă în calendarul directorului a fost Parfenie: patru norme, nici un rebut!

Ziua de **18 aprilie** i-a găsit pe amîndoi la „milimetru": patru norme și 25%. Dar deasupra lor se ridicase, cu vreo 20 de procente și ceva, Valeriu Băjenaru, tînărul responsabil al unei brigăzi complexe înființate în cinstea zilei de 1 Mai. In plus, pe carnetul de economii al lui Băjenaru a fost înscrisă, de la începutul lunii și pînă acum, suma de 1392 lei, obținută prin economisirea plăcuțelor de aliaj dur.

Întrecerea între strungari se înteține. E o luptă aprigă, strînsă, viu disputată, care aduce — în următoarele 6 zile — 6 cîștigători zilnici ai întrecerii: Novac Mihai, Ion Bănceanu, Ion Negru, Constantin Stoian, Babărea, Cucu Constantin... Un cuvînt despre Cucu: tînărul acesta înălțuț, subțire ca o fată, cu păr roș-auriu ca arama, este acum — în cinstea lui 1 Mai — pentru prima oară fruntaș al întrecerii. Și asta tocmai în ziua de **25 aprilie**, ziua schimbului de onoare, cînd toți au pus la bătaie toată puterea lor, tot talentul, tot ce poate da un tînăr colectiv al unei fabrici tinere, un colectiv a cărui vîrstă medie depășește cu o lună sau două o adevărată „vîrstă a primăverii": 23 de ani.

Evidența aceasta este, ca orice evidență, un pic necomplectă, sortită — fatal — să rămînă măcar cu un pas în urma vieții. Cifrele, se spune, au un limbaj nedesmințit. Și totuși, cifrele de mai sus nu arată totul. Sînt o mulțime de candidați la titlul de fruntaș al întrecerii care n-au recoltat, deocamdată, cine știe ce bogăție de cifre procentuale — dar care nu-s cu nimic mai prejos decît Geta Oiță, Băjenaru, Parfenie. Un astfel de om este tînărul Codrean Iordache, membru de partid. Pe cartea lui de vizită (dacă și-ar întocmi una) ar trebui trecut: strungar-rabotor-rectificator. A venit în fabrică în 1953, ca strungar. Aici, însă, toate strungurile erau ocupate. Intr-o săptămînă s-a calificat rabotor. A lucrat așa pînă a început „schimbul lui Mai". Și tocmai atunci raboteza n-avea de lucru. Cum-necum, proastă aprovizionare sau altceva — stai Codrene cu brațele cruciș! Adică, pe plan „moral" — cum zîmbește Iordache — el, vechiul meșteșugar, comunistul, era sortit să iasă din bătălia întrecerii. Asta nu se putea. Intr-una din după-amiezi a colindat uzina, răbdător, meticulos, de la forjă și pînă la rectificare, cu aceeași întrebare pe buze: „N-aveți nevoie de vreun om la vreo mașină care lucrează din plin?" (Accentuat: care lucrează din plin!) A găsit-o la sculărie: o mașină de rectificat universală. Și-a suflecat mînecile... In prima zi — 25% din normă. A doua zi — 125%! A adăugat acestei cifre semnul „plus" — așteptînd apoi răbdător (vorba vine: răbdător...) să ajungă la 300%. Așa își propusese: să atingă 300 pînă la 1 Mai! Dar într-o zi... Într-o zi, pe la începutul lunii, Iordache a primit o comandă specială: să execute cota inelului interior de rulment pentru export. Adică o operație în care vorbesc micronii... „Te bizui?... — a fost întrebat. Bagă de seamă, n-ai nici trei luni de cînd ești rectificator — și acum ți se cere o rectificare de cea mai înaltă precizie". „Primesc!" Mașinii i s-a pus un dispozitiv special, a fost adaptată noilor condiții de lucru. Iordache e singurul, în uzină, care execută comanda aceasta dificilă. Și o execută bine: zilnic — 100% peste plan. Cifră mică în comparație cu recordurile strungarilor — dar mare prin tîlcul pe care-l închide în ea.

Aceștia sînt, deocamdată, fruntașii. Și nu numai ei. Aproape că nu-i om care să nu simtă în aceste zile năzuința spre mai mult, spre mai bun. Întrecerea între oameni s-a transformat într-o adevărată întrecere între secții. La 25 aprilie, prima era strungăria: datorită celor peste 50 de fruntași de aici, datorită faptului că absolut toți strungarii aplică metoda aschierii rapide, din calendarul secției căduseră, la această dată, ultimele file ale lui aprilie.

Fierbere în celelalte secții. Fierbere printre rectificatori: în două zile, s-au organizat două brigăzi de calitate în cinstea lui 1 Mai! Rebuturile au scăzut simțitor. Fierbere printre forjori: și noi... noi ce ne facem?!

Da, forjorii erau necăjiți...

— Noi nu putem aplica nici dispozitive, nici inovații. De cînd ne știm, munca noastră e tot aceeași: iei bara de oțel din cuptor, o vîri între dinții presei — și gata. Ce s-aduci „nou" aici?

Și totuși...

...Gura de foc a cuptorului — împănată cu bare de oțel — arde năprazonic. Constantin Grigore o înfruntă cu fața-i micuță, oacheșă, cu mîinile neobișnuit de mari și — mai ales — cu ochii. Are ochi mari, negri. Opt ceasuri pe zi, în ei joacă flăcările cuptorului. Meseria lui e să cerceteze focul. Să-l privegheze, să-l „simtă": e deajuns de puternic? Trebuie strînse sau nu manetele injectoarelor? Înăuntru, barele de oțel trec — în așteptarea asaltului final — printr-o gamă de culori: roș-aburit, părelnic, roș-stacojiu, roș-auriu, auriu, galben ca lămîia... Gata! Exact în aceeași clipă, introduce o bară în cuptor; trage alta afară, o balansează orizontal cîtiva metri, repezind-o spre presa de alături. Doi tineri au răsărit ca din pămînt lîngă el. Unul e Angheluță, șeful echipei. Prind vîrtos bara, o vîră sub dinții imenși și ascuțiți ai presei — și după cîteva clipe pe jgheabul de alturi se rostogolesc zeci de colaci roșii: inelele de rulmenți. Alte bare vin la rînd. Tinerii se mișcă repede, dar liniștit și ritmic, fără grabă. Se înțeleg parcă printr-o ciudată telepatie a ochilor...

Telepatie? — rîde șeful secției. Așa! Organizarea! Socotirea cu chibzuință a timpului! In dimineața lui 15 aprilie, Angheluță a venit în secție cu un... cronometru. Au rîs ceilalți: „Din forjor, ceasornicar? Nu se prea potrivește..." A rîs și Angheluță, apoi le-a explicat „ideea": să calculeze mișcările fiecăruia, mai precis prisosul de mișcări, apoi să revadă împreună calculele. Cine știe, poate iese ceva. Și a ieșit. Au „furat" timpului — după socoteli deocamdată sumare — cel puțin 5 minute la fiecare ceas. Acum, cu adevărat — „fierul e bătut pînă-i cald", nu se mai pierde timp cu mișcări inutile. Rezultatul: în ziua de 28 aprilie, forjorii lui Angheluță au dat cu zece procente mai mult decît în ziua de 15!

...In răstimpuri, Angheluță privește printre gene spre presele vecine: Ce-o fi făcînd Moldoveanu? Ce-o fi făcînd Mircea Rață? Cine va fi — pînă la urmă — fruntașul forjei? Spre ciocane nu cată deloc. De acolo — nici o grijă. De acolo nimeni n-o să-l întreacă. Doar ciocanele-s niște biete furnici pe lîngă prese...

...La unul din ciocane, Ion Grapa zorește febril. Are și de ce: acum, în pragul lui mai, nu de mult, a introdus două „inovații" în munca sa. Mai întîi — noul sistem de debitare a taglelor. Taglele vin în uzină mari, masive; lor, forjorilor, le trebuiesc mai subțirele. O vreme le-au fost tăiate cu sudură autogenă — lucru scump, costisitor foarte, omoritor de timp prețios. Dar de curînd, cu un scripete conceput de tehnologul secției, taglele-s vîrîte de-a dreptul în cuptor; apoi pe nicovala ciocanului — cu ajutorul unor „pene" aidoma penelor de tăiat lemne — sînt mărunțite cît te-ai șterge la ochi. Economii de mii de lei... In al doilea rînd — forjarea discurilor pentru pilirea bilelor de rulmenți. Pentru prima dată acum, în prag de mai sărbătoresc, discurile acestea, care veneau forjate din alte fabrici, sînt forjate de el, de Grapa, la ciocanul special adaptat pentru noua comandă.

...Zorește Grapa febril, încordat: trage cu coada ochiului, oleacă invidios, la prese; se mai uită și la Teodor Macarie, forjorul de la ciocanul vecin, „rivalul" lui în întrecere, cel care izbutește să bată, printr-o adaptare făcută ciocanului, trei inele deodată în loc de unul. In răstimpuri, ochi-i alunecă — indiferenți — peste capetele lăcătușilor mecanici care trebăluiesc în mijlocul halei, la reparații. Dinspre partea lor — nici o grijă. N-o să-l biruie tocmai ei. Ce-i o echipă de reparații pe lîngă coșcogea forjorii? Dar acolo, la reparații, lucrează meșterul Constantin Bogza. Meșterul Bogza își are și el socotelile lui cu 1 Mai. Sub conducerea lui s-au instalat aici, în fabrică, majoritatea utilajelor. La fiecare 1 Mai raportează — de ani de zile — cîte o victorie: sosirea primelor mașini grele sovietice, montarea forjei, montarea atelierelor anexe... S-a zbătut și-n „schimbul" Maiului acesta. Și-n ziua de 28 aprilie, echipa lui a terminat reparația unei prese cu 18 zile înainte de termen; ba echipa și-a mai făcut și timp să instaleze, voluntar, patru poduri rulante care vor fi de mare folos forjorilor.

Cine va cîștiga întrecerea la forjă?

Poate Angheluță. Poate Grapa. Poate Bogza. Sau, poate, în ziua marii sărbători își vor vedea fotografiile puse una lîngă alta pe panoul de onoare. Vor privi mirați unul la altul. Apoi vor zîmbi — într-atît de simplă e explicația: 1 Mai!

Noapte. Treptat, deasupra, încolțesc sîmburii de aur și argint ai stelelor. La poarta fabricii m-

MOSCOVA AZI

In capitala Țării Sovietice se desfășoară de ani de zile uriașe lucrări de construcție. Se construiesc case de locuit, școli și spitale, se lărgește rețeaua de creșe și grădini de copii, de magazine și așezăminte culturale. Pentru reconstrucția și amenajarea Moscovei s-au alocat în cursul celui de-al 5-lea cincinal peste 20 miliarde de ruble — de două ori mai mult decît în primul cincinal de după război, — dintre care 8,5 miliarde de ruble pentru construcția de case de locuit. In cel de-al 6-lea cincinal, investițiile în gospodăria urbană a capitalei vor spori cu încă 50 la sută.

In clișeu: **Case de locuit pe cheiul Dorogomilovskaia.**

Din țările de democrație populară

Republica Populară Chineză

La 2000 m. înălțime

In sud-vestul Chinei — informează ziarul „Ciunținjibao" — a început construcția unei noi linii de cale ferată. Aceasta va lega localitatea Siciuan-Ciuntin, important centru economic, de capitala provinciei Guicijon, orașul Guian.

Noua linie de cale ferată va traversa fluviile Ian Țze și Uțzian, precum și un lanț muntos, la o înălțime de peste 2000 de metri deasupra nivelului mării. In prezent se desfășoară intens lucrările pentru așezarea traseului viitoarei linii principale de cale ferată, pentru săparea a două mari tuneluri și construcția podurilor. Construcția acestei linii de cale ferată, care nu fusese prevăzută inițial în primul plan cincinal, are o mare importanță pentru dezvoltarea economică a cîtorva provincii.

Republica Populară Polonă

Cele mai variate produse la export

In anii regimului democrat-popular, producția industrială a Republicii Populare Polone s-a dezvoltat considerabil. Produse ale industriei constructoare de mașini — dintre care multe sînt fabricate pentru prima oară în Polonia — se bucură de o mare cerere la export. Astfel, uzinele constructoare de mașini din Poremba (voievodatul Stalinogród) au livrat recent o importantă comandă de mașini-unelte pentru Argentina. Aceeași uzină a efectuat în ultimele luni comenzi pentru Turcia, India, Pakistan, Brazilia, Danemarca etc.

Polonia livrează mașini și alte produse industriale Birmaniei, produse ale industriei ușoare — Belgiei, Olandei, Germaniei occidentale etc. Pentru prima dată a fost încheiată o tranzacție comercială cu statul Panama.

Anul trecut, Polonia a exportat peste 4.000 de electromotoare în Turcia, Grecia, Egipt, Austria, Etiopia, Siria, Iran, India, Brazilia, China, Albania și Bulgaria. Producția de electromotoare adaptate condițiilor din zonele tropicale a dat posibilitate Poloniei să exporte astfel de motoare în India, Brazilia și în sudul Chinei.

Uzinele de produse metalice din Rybnik și Wroclaw expediază produsele lor în Irak, Siria, Liban, Turcia și diferite teritorii din Africa occidentală.

In cadrul relațiilor frățești de colaborare pe care R. P. Polonă le întreține cu celelalte țări de democrație populară, uzinele poloneze execută comenzi importante pentru R. D. Germană, China, Ungaria, Bulgaria etc.

Republica Cehoslovacă

Noi mașini pentru ogoare

In campania agricolă din această primăvară, în primul an al celui de-al doilea cincinal al Cehoslovaciei, pe ogoarele țării au apărut noi mașini agricole de tipuri perfecționate.

In ultimul timp S.M.T.-urile au început să primească pluguri noi de tip 3 P.Z. 35 și 5 P.Z. 35 de înalt randament. Ele au 3 și respectiv 5 brăzdare, cu lățimea de lucru de 1,5 și 1,75 metri. Aceste pluguri pot fi adaptate la cele mai diferite condiții de teren, deoarece trupița și cuțitul sînt ușor demontabile. In zece ore, plugul cu trei trupițe poate ara cinci ha., la o viteză de 4,8 km./h, iar cel cu cinci trupițe — 8 ha. La aceste pluguri se remarcă și inovația în construirea cuțitelor.

Uzinele „Jan Sverma" din Brno produc un nou tip de tractor Zetor Super. Cel cu șenile are lungimea de 3,30 m. și lățimea de 1,66 m. Mașina are o greutate totală de 4.200 kg. în care este cuprinsă o încărcătură maximă de carburanți și apă. O caracteristică a mașinii este aceea că, aflată în acțiune pe teren, ea nu produce pe centimetru pătrat decît o presiune cu 7 kg. mai mare decît cea a omului. Rezervorul de carburanți are o capacitate de 75 litri. Motorul Diesel OHV are cinci viteze înainte și una înapoi.

La uzinele „Agrostroj" din Prostejov se construiește în serie noua combină autopropulsată 2 M 330. Puterea motorului ei este de 60 C. P. cu turație de 1.500 ture pe minut. Un detector automat urmărește permanent situația terenului. Noua combină constituie un aport prețios la recoltarea complectă a cerealelor mai ales pe ogoarele cu înaltă producție la hectar.

O altă mașină nouă — 25 K R pentru recoltat sfecla de zahăr—va înlocui munca fizică grea a agricultorilor. Ea se atașează la tractorul KOP 33. In timp ce instalația montată în fața tractorului taie frunzele pe două rînduri de sfeclă, alte două rînduri, vecine, cu frunzele gata tăiate, sînt săpate și curățate de către instalațiile din spatele tractorului.

Republica Populară Democrată Coreeană

Roade ale întrecerii socialiste

Clasa muncitoare din R.P.D. Coreeană a întîmpinat Congresul al III-lea al Partidului Muncii din Coreea și ziua de 1 Mai prin noi succese în muncă. Din inițiativa muncitorilor din întreprinderile industriale din regiunea Hînnam, în întreaga țară se desfășoară întrecerea pentru îndeplinirea înainte de termen și depășirea planului de trei ani.

Zeci de uzine și fabrici au și îndeplinit planul de trei ani.

Printre acestea figurează mari întreprinderi industriale, cum sînt combinatul de îngrășăminte chimice din Hînnam, fabrica de ciment din Sînhori și uzina de metale neferoase.

Muncitorii din industria metalurgică luptă pentru mărirea producției și îmbunătățirea calității acesteia. In comparație cu luna decembrie 1955, muncitorii de la uzina metalurgică din Kanson au redus timpul de elaborare a șarjelor și au obținut cu două tone mai mult metal la fiecare șarjă. In fruntea întrecerii între cele mai mari fabrici de cărămidă din Teson, Kanam și Phenian se află muncitorii fabricii din Teson, care și-au îndeplinit primii planul trimestrial și au fabricat 2.600.000 de cărămizi și 60.000 de țigle peste plan.

Din mișcarea muncitorească internațională

Amploarea luptei greviste în țările capitalului

In țările capitaliste, masele largi ale oamenilor muncii sărbătoresc ziua de 1 Mai sub semnul luptei pentru un trai mai bun, pentru drepturi și libertăți democratice, pentru pace. Pretutindeni în lume crește încrederea oamenilor muncii în propriile lor forțe, sporește convingerea că în unitatea rîndurilor lor stă chezășia succesului acțiunilor pe care le desfășoară.

In ultimul timp, într-o serie de țări capitaliste au avut loc mari mișcări greviste.

SPANIA

Știrile sosite în ultimele zile anunță extinderea mișcării greviste în orașul Bilbao, ca și în întreaga regiune Biscaya, care include acest oraș. La 26 aprilie au fost în grevă peste 30.000 de muncitori. Grevele au luat o asemenea amploare încît situația a fost examinată într-o ședință specială de către guvernul de la Madrid. Pentru a înăbuși mișcarea grevistă, autoritățile au dispus închiderea a numeroase întreprinderi. 12.000 de muncitori au fost concediați pentru că au participat la greve. Guvernatorul provinciei a amenințat că nu va autoriza redeschiderea întreprinderilor decît după ce muncitorii vor renunța la grevă. Spre Bilbao au fost trimise detașamente de poliție.

Agențiile de presă occidentale arată că, după toate probabilitățile, mișcarea grevistă din Spania va lua o amploare și mai mare. In prezent, conflictele dintre muncitori și patroni s-au extins la 4 întreprinderi din orașul Victoria (provincia Alava), iar o parte din muncitori au și fost concediați.

S.U.A.

Puternice mișcări greviste au avut loc în ultimul timp în S.U.A. La 25 martie a luat sfîrșit greva de 156 zile a celor 55.000 de electricieni de la 40 de uzine ale societății „Westinghouse Electric Corporation". Aceasta a fost greva de cea mai lungă durată din S.U.A., în ultimul sfert de veac. Capitaliștii au folosit împotriva greviștilor toate mijloacele de presiune și chiar teroarea fățișă. Cu prilejul unei ciocniri cu greviștii, poliția a ucis pe tînărul muncitor Troy Teadlock. Bizuindu-se însă pe sprijinul și solidaritatea clasei muncitoare din toate țările, electricienii au învins. A fost semnat un contract de muncă pe o durată de 5 ani și au fost reprimiți la muncă toți muncitorii concediați.

JAPONIA

Incepînd din februarie 1956, 4.000.000 de oameni ai muncii din Japonia luptă pentru sporirea salariului, pentru stabilirea unui minimum garantat de salarizare și pentru reducerea impozitelor. Aceasta luptă, care se duce în diferite feluri (greve, demonstrații, refuzul de a munci suplimentar etc), este condusă de Consiliul general al sindicatelor — cea mai mare organizație din țară. Patronii și autoritățile încearcă să înăbușe prin forță mișcarea grevistă, recurgînd adesea la închiderea de întreprinderi și concedieri în masă, și chiar la arestări. Dar muncitorii continuă ferm lupta.

FILIPINE

In decursul primelor trei luni ale anului cu rînd în partea centrală a insulei Luzon, au participat peste 8.000 de muncitori.

In sprijinul soluționării problemei dezarmării

BERLIN: Întîlnirea franco-germană pentru dezarmare și pace

In urma inițiativei Consiliului Păcii din departamentul Sena, în zilele de 5 și 6 mai, la Berlin, va avea loc o întîlnire pentru dezarmare și pace la care vor lua parte personalități din capitala Franței și din Berlin. Intîlnirea are drept scop strîngerea colaborării între forțele iubitoare de pace din cele două orașe. Au răspuns la această inițiativă eminente personalități din toate sectoarele Berlinului printre care: Robert Havemann, directorul Institutului de fizică și chimie al Universității din Berlin, dr. Heinrich Grüber, pastor, profesorul de teologie Karl Rose, scriitoarea Dinah Nelken și alții.

TOKIO: Convocarea celei de-a doua conferințe mondiale împotriva armelor atomice

Intre 6—15 august a.c. va avea loc la Hiroșima, Nagasaki și Tokio cea de-a doua conferință mondială împotriva armelor atomice și cu hidrogen. In întîmpinarea conferinței, a avut loc la Tokio o adunare împotriva experiențelor cu bombe atomice și cu hidrogen, organizată cu prilejul împlinirii a doi ani de la experiențele din zona insulelor Bikini. La adunare au luat parte mai mult de 1500 persoane. Luînd cuvîntul, Kaoro Yasui, secretar general al Consiliului Japonez împotriva armelor atomice și cu hidrogen, a arătat că, pînă la 1 martie, s-au strîns în întreaga țară 33,5 milioane de semnături pentru interzicerea armelor nucleare, iar în întreaga lume — 700 milioane semnături.

WASHINGTON: Scrisoarea unor personalități americane adresată președintelui Eisenhower

Un grup de personalități americane, printre care conducători ai bisericii, oameni de afaceri și reprezentanți ai învățămîntului, au trimis președintelui Eisenhower o scrisoare în care îi cer să anuleze experiențele cu arma nucleară anunțate de guvernul american în Pacific. Printre semnatarii scrisorii se află episcopul Bernard Schel și copreședintele savanților atomiști din Chicago, dr. William Davidson.

ROMA: Mari mitinguri și adunări în Italia

Comitetul italian al mișcării partizanilor păcii a dat publicității un comunicat în care se spune că propunerile Consiliului Mondial al Păcii în legătură cu problemele dezarmării și slăbirii continue a încordării internaționale au găsit un răsunet larg în Italia. La Palermo, Bologna, Veneția, Turin, Genua și în alte orașe din Italia au avut loc mitinguri și adunări în cadrul cărora a fost aprobată „Carta dezarmării" adoptată la recentul Congres național al mișcării partizanilor păcii din Italia.

Oaspeți de peste hotare la sărbătorirea zilei de 1 Mai

Numeroși oaspeți de peste hotare au venit și în anul acesta să sărbătorească alături de oamenii muncii din țara noastră ziua de 1 Mai, ziua frăției muncitorilor de pretutindeni.

La invitația sindicatelor din R.P.R. au mai sosit în Capitală: o delegație a sindicatelor din R. Cehoslovacă din care fac parte Jaroslav Kosnar, șeful secției organizatorice a Consiliului Central al Sindicatelor din R. Cehoslovacă, și Ștefan Svec, zidar; din Danemarca a sosit Henry Bangsholt, membru al conducerii sindicatului brutarilor din Danemarca; din R.D. Germană au sosit Helene Klein, membru al Prezidiului Federației sindicatelor libere din Germania, și Rudolf Springer, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică; o delegație formată din doi reprezentanți ai sindicatelor din R.F. Germană; o delegație sindicală din Japonia alcătuită din Masaji Kinoshita, președintele Sindicatului muncitorilor din transporturile comunale din regiunea Kamsi, și Mutsuo Ariyama, președintele Comitetului regional Kanaga al Sindicatului muncitorilor din metalurgie; din Marea Britanie au sosit Frank Haxell, secretar general al Uniunii generale electrice, Jack Fraser, membru în Comitetul executiv al Uniunii generale electrice, John Betts, administrator de spital, și Philipp Cresswick, secretar de redacție al ziarului „New Builder's Leader", organ al Sindicatului constructorilor din Marea Britanie; din delegația sindicatelor din R. P. Polonă fac parte Iozef Siwek, directorul editurii Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Polonă, și Edmund Taszer, președintele comitetului de întreprindere al fabricii de vagoane Zipo; din delegația sindicală sosită din Suedia fac parte Anna Larslon, funcționară, Nils Ivarsson, muncitor forestier, Karl Tuke Tarbjornsson, electrician, și Karl Erick Sterner, sanitar; din R.P. Ungară au sosit Mikos Poessenyes, președintele Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din Poștă, Telefoane și Telegraf, și Nemeth Laslone, strungar.

★

La invitația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., luni seara au sosit în Capitală delegații de femei din Liban și Canada, care vor participa la sărbătorirea zilei de 1 Mai în țara noastră.

Din delegația de femei din Liban fac parte Rose Mehanna și Leila Ashkar. Delegația de femei din Canada este compusă din Annie Pashka, Sylvia Markman și Cora Elsie Lasek.

★

Tot în cursul zilei de luni a sosit în Capitală Odette Mourakade, activistă a Comitetului Femeilor Democrate din Siria, invitată de Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R. să participe la sărbătorirea zilei de 1 Mai la București.

(Agerpres)

Conferința Aleksandrei Malîșeva despre învățămîntul public în U. R. S. S.

Aleksandra Malîșeva, locțiitor al ministrului Invățămîntului din R.S.F.S.R., conducătoarea delegației lucrătorilor din învățămîntul sovietic care ne vizitează țara, a vorbit luni seara la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice despre „Invățămîntul public în U.R.S.S."

La conferință au asistat acad. Ilie Murgulescu, ministrul Invățămîntului, Octav Livezeanu, vicepreședinte al A.R.L.U.S., conducători ai institutiilor științifice pedagogice și institutelor superioare de învățămînt, profesori universitari, precum și numeroși profesori, învățători și studenți din Capitală.

Vorbind despre sarcinile trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. în vederea politehnizării școlilor, Aleksandra Malîșeva a arătat că se preconizează ca toți elevii sovietici să execute săptămînal ore de lucru practic în ateliere, S.M.T.-uri și colhozuri. Vorbitoarea a amintit măsurile pe care guvernul sovietic le-a luat în vederea politehnizării tuturor școlilor.

In școlile sovietice se acordă o mare importanță culturii fizice și sportului, educației estetice a elevilor.

In continuare vorbitoarea s-a ocupat de învățămîntul preșcolar, de contribuția pe care instituțiile de științe pedagogice din U.R.S.S. o aduc la dezvoltarea învățămîntului sovietic.

Cu prilejul conferinței, Aleksandra Malîșeva a invitat o delegație de elevi sportivi din R.P.R. să participe la viitoarea spartachiadă a elevilor sovietici.

(Agerpres)

DE PESTE HOTARE

Președintele Tito va vizita U. R. S. S. în luna iunie

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite:

Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, va sosi într-o vizită oficială în U.R.S.S. în luna iunie a.c., la invitația Prezidiului Sovietului Suprem și a guvernului U.R.S.S.

—o—

Incheierea Congresului Partidului Muncii din Coreea

PHENIAN 30 (Agerpres).

La 30 aprilie și-a încheiat lucrările Congresul al III-lea al Partidului Muncii din Coreea.

In ședința de închidere s-a dat citire comunicatului asupra plenarei C.C. al P.M.C. care a ales Prezidiul C.C. al Partidului. Din Prezidiu fac parte: Kim Ir Sen, Kim Du Bon, Țoi En Ghen, Pak Den Ai, Kim Ir, Pak Kîm Cer, Im He, Țoi Cian Ik, Ten Ir Len, Kim Kvan Heb, Nam Ir.

Plenara a ales ca președinte al C.C. al Partidului pe Kim Ir Sen.

—o—

Noi rezultate ale alegerilor parlamentare din Birmania

RANGOON 30 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă occidentale, rezultatele parțiale ale alegerilor din Birmania indică victoria Ligii antifasciste a poporului birman, condusă de actualul prim-ministru, U Nu. Rezultatele parțiale cunoscute duminică noaptea arată că Liga antifascistă a obținut 65 din cele 80 de mandate din parlament pentru care s-au ținut alegeri.

Associated Press subliniază că partidul s-a prezentat cu un program care prevede o politică de neutralitate și comerț cu țările lagărului socialist.

—o—

Un nou regulament în comerțul exterior al Statelor Unite

WASHINGTON 29 (Agerpres). — Ministerul Comerțului al S.U.A. a anunțat introducerea unui nou regulament cu privire la exportul „mărfurilor civile" în U.R.S.S. și țările de democrație populară.

Noul regulament se extinde asupra unui grup de mărfuri cu aproximativ 700 nomenclaturi

Ministrul Comerțului al S. U. A., Weeks, a declarat că interzicerea exportului așa ziselor mărfuri strategice, stabilită de Statele Unite, se menține și mai departe și că pentru exportul în U.R.S.S. și în țările de democrație populară al mărfurilor de proveniență americană, care nu figurează pe noua listă prevăzînd „autorizații generale", se vor cere ca și înainte autorizații speciale și că aceste mărfuri nu pot fi reexportate în țările sus menționate fără o autorizație prealabilă din partea Ministerului Comerțului al S.U.A.

„Embargoul total asupra tuturor livrărilor de mărfuri către China comunistă și Coreea de nord, a adăugat Weeks, rămîne neschimbat".

Primul ministru al Finlandei a primit pe conducătorul delegației culturale romîne, tov. Ion Pas

HELSINKI 30 (Agerpres). — La 28 aprilie, tov. Ion Pas, prim-locțiitor al ministrului Culturii al R.P.R., conducătorul delegației culturale romîne care vizitează Finlanda, a fost primit de către primul ministru al Finlandei K. Fagerholm.

Cu acest prilej, primul ministru al Finlandei a rugat pe tov. Ion Pas să transmită salutul său oamenilor de cultură romîni și întregului popor romîn.

HELSINKI 30 (Agerpres). — La 27 aprilie a. c., tov. Ion Pas, prim-locțiitor al ministrului Culturii, conducătorul delegației culturale a R.P.R. care participă la manifestările consacrate împlinirii a cinci ani de la înființarea Asociației de prietenie Finlanda-Romînia, a făcut o vizită dlui V. J. Sukselainen, președintele parlamentului, și dlui Vtuerrart Heljas, președintele grupului interparlamentar.

In aceeași zi, acad. Eugen Bădărău a făcut o vizită d-lor P. Myrberg, cancelarul Universității, și P. Ravila, rector al Universității din Helsinki. De asemenea el a vizitat Academia de Științe finlandeză, Academia de Științe de limbă suedeză și Institutul de fizică al Universității din Helsinki.

Tot la 27 aprilie membrii delegației romîne au vizitat muzeul de artă plastică din Helsinki, iar seara au asistat la un concert al Filarmonicii din Helsinki.

In ziua de 28 aprilie, acad. Eugen Bădărău a făcut o vizită d-lor Reino Oittinen, directorul general al școlilor, și prof. Rahola, rector al Politehnicii, iar soprana Ana Tălmăceanu-Dinescu a vizitat Academia de muzică „Sibelius".

Ziarul finlandez „Usi Suomi" a publicat la 27 aprilie schița „Lanțul slăbiciunilor" de I. L. Caragiale. De asemenea, revista finlandeză „Uusi Nainen" a început publicarea nuvelei „Fata din pădure" de I. Slavici.

La Moscova a sosit o delegație a partidului socialist francez

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în seara de 28 aprilie a sosit la Moscova o delegație a partidului socialist francez (S.F.I.O.), condusă de secretarul general al partidului, Pierre Commin, membru în Consiliul Republicii.

Pe aerodromul Vnukovo oaspeții au fost întîmpinați de către D. T. Șepilov și E. A. Furțeva — secretari ai C.C. al P.C.U.S., I. V. Kapitonov — secretarul comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S., N. I. Bobrovnikov — președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc Moscova, M. B. Mitin și B. N. Ponomarev — membri ai C.C. al P.C.U.S.

Delegația a mai fost întîmpinată de către Maurice Dejean, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Franței.

D. T. Șepilov, secretar al C.C. al P.C.U.S., a adresat oaspeților o cuvîntare de bun venit, în care a spus următoarele:

Tovarăși! In numele C.C. al P.C.U.S., îngăduiți-mi să vă salut pe dv. și în persoana dv. pe oamenii muncii socialiști din Franța.

Oamenii sovietici nutresc o stimă profundă pentru poporul francez, ale cărui tradiții revoluționare au însuflețit generații de luptători pentru cauza clasei muncitoare. Ne aducem bine aminte că muncitorii francezi, prin lupta lor eroică, au adus o contribuție hotărîtoare la nimicirea monarhiei absolute și a orînduirii feudale în Franța.

Apreciem cum se cuvine lucrările primilor vestitori ai ideilor socialiste — Fourrier, Saint-Simon și ale adepților lor, idei care constituie unul din izvoarele marxismului, al cărui steag victorios flutură astăzi deasupra unei importante părți din populația pămîntului.

Victoria nemuritoare a comunarzilor de la Paris a însuflețit pe revoluționarii ruși, iar experiența lor a constituit un exemplu pentru clasa muncitoare din Rusia și nu numai din Rusia. „Ne sprijinim cu toții pe umerii Comunei din Paris" a spus marele Lenin. Oamenii sovietici sînt conștienți de importantul rol pe care Franța, ca mare putere, este chemată să-l joace în lupta popoarelor pentru pace, pentru securitate internațională, pentru traducerea în viață a principiilor coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite.

Ingăduiți-mi să-mi exprim convingerea că contactele personale dintre conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ai Partidului socialist francez, vizita delegației dv. în orașele, uzinele și colhozurile Uniunii Sovietice și contactul membrilor delegației cu oamenii sovietici vor contribui la o mai bună înțelegere între partidele noastre și la întărirea prieteniei și colaborării între popoarele noastre. Sperăm că stabilirea contactului între Partidul socialist francez și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice va servi cauzei dezvoltării și întăririi unității tuturor forțelor care luptă pentru pace, progres social și fericirea omenirii.

Bine ați venit dragi tovarăși!

Pierre Commin a rostit cuvîntarea de răspuns în care a spus:

Delegația pe care am onoarea să o conduc este o delegație a Partidului socialist (secțiunea din Franța a internaționalei muncitorești). Ea a sosit în Uniunea Sovietică din însărcinarea Comitetului de conducere, pentru a studia unele probleme economice, sociale și politice care interesează clasa muncitoare franceză pe care o reprezentăm.

Vă mulțumim pentru primirea cordială și sperăm că vom găsi aci condițiile care să ne permită să ne îndeplinim cel mai bine misiunea noastră, cu privire la care vom prezenta o dare de seamă organului nostru conducător. Numai organul nostru conducător va putea trage concluziile și învățămintele.

Nota sovietică adresată ambasadei R. F. G. la Moscova

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS

La 22 martie a.c. Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit o notă din partea ambasadei Republicii Federale Germane la Moscova în legătură cu problema repatrierii din Uniunea Sovietică în R. F. Germană a cetățenilor germani.

La 27 aprilie Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a trimis o notă de răspuns ambasadei R. F. Germane, în care se spune:

In ultimii ani ambasada Republicii Democrate Germane din Moscova a efectuat cu concursul organelor sovietice lucrările necesare pentru repatrierea în Republica Democrată Germană și în Republica Federală Germană a cetățenilor germani care locuiesc în Uniunea Sovietică.

Se știe de asemenea că, în legătură cu intervenția președintelui Republicii Democrate Germane, W. Pieck, precum și în legătură cu cererea făcută de delegația guvernamentală a R.F.G. în timpul tratativelor care au avut loc în septembrie 1955 la Moscova, autoritățile sovietice au repatriat la sfîrșitul anului 1955 și începutul anului 1956 în R.D.G. și R.F.G. pe foștii prizonieri de război germani și pe cetățenii germani, care își ispășeau pedeapsa pentru crimele săvîrșite împotriva popoarelor Uniunii Sovietice.

In legătură cu faptul că ambasada R.F.G. a prezentat recent Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. o listă de persoane care ar fi cetățeni germani și s-ar afla pe teritoriul Uniunii Sovietice și care, conform informațiilor deținute de ambasadă, doresc să plece din U.R.S.S. în R.F.G., ministerul anunță că această listă este verificată în prezent de organele sovietice de resort.

In cazul cînd se va stabili că printre persoanele menționate pe această listă vor figura cetățeni germani care doresc să plece în R.F.G., aceștia bine înțeles vor avea posibilitatea deplină de a stabili legătura în acest scop cu ambasada R.F.G. In acest caz rezolvarea problemei cu privire la repatriere nu va întîmpina dificultăți și ambasadei R.F.G. i se va acorda concursul necesar.

La rîndul său, guvernul sovietic folosește acest prilej pentru a aminti că în Germania occidentală se află pînă în prezent un mare număr de persoane strămutate, cetățeni sovietici, și că în timpul convorbirilor care au avut loc în luna septembrie 1955 la Moscova, delegația guvernamentală a R.F.G. a promis că va da tot concursul pentru întoarcerea în patrie a acestor cetățeni sovietici.

Moscova 27 aprilie 1956

DE PESTE HOTARE

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov s-au înapoiat la Moscova

Marele miting cu prilejul încheierii cu succes a tratativelor anglo-sovietice

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS La 30 aprilie peste 25.000 de oameni ai muncii din Moscova — reprezentanţi ai tuturor raioanelor capitalei — s-au adunat pe aeroportul central pentru a întîmpina pe N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi pe N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care s-au întors din călătoria făcută în Anglia.

In întîmpinarea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov şi a persoanelor care îi însoţesc au sosit L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroşilov, G. K. Jukov, D. T. Şepilov, E. A. Furţeva, A. B. Aristov, N. I. Beleaiev; A. N. Kosîghin, V. A. Kucerenko, V. A. Malîşev, V. V. Matkievici, I. F. Tevosian, M. V. Hrunicev, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.; A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.; V. T. Laţis, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S.; M. P. Tarasov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.; M. A. Iasnov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R.; A. A. Andreev, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; N. M. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; miniştri ai U.R.S.S., mareşali ai Uniunii Sovietice, amirali, deputaţi ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi ai Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., conducători ai organizaţiilor de partid, sovietice, sindicale şi comsomoliste şi alte personalităţi oficiale.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au mai fost întîmpinaţi de consilierul S. K. Parott, însărcinat cu afaceri ad-interim al Marii Britanii în U.R.S.S., precum şi de şefii ambasadelor şi legaţiilor acreditaţi în U.R.S.S. Au fost de asemenea de faţă numeroşi reprezentanţi ai presei sovietice şi străine, ai radioului şi cinematografiei.

Conducătorii guvernului sovietic şi ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice s-au urcat la tribună. Pe aeroport au izbucnit ovaţii furtunoase.

N. I. Bobrovnikov, preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului oraşenesc Moscova de deputaţi ai oamenilor muncii, a deschis mitingul. In numele celor prezenţi, el a felicitat cu căldură pe Nikolai Aleksandrovici Bulganin şi pe Nikita Sergheevici Hruşciov cu prilejul încheierii cu succes a tratativelor cu conducătorii guvernului englez şi întoarcerii lor în patrie.

In numele muncitorilor din industria oraşului Moscova a luat cuvîntul V. S. Reabov, otelar la uzina metalurgică „Serp i Molot" („Secera şi Ciocanul").

In numele intelectualilor din capitală a luat cuvîntul academicianul S. L. Sobolev.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Dragi tovarăşi!

Acum două săptămîni am părăsit ţara noastră pentru a vizita Anglia. Sîntem fericiţi astăzi să ne întoarcem în patrie, la Moscova, să vă transmitem un salut cordial şi să vă mulţumim pentru primirea caldă plină de bucurie. **(Aplauze).**

Vizita în Anglia, pe care am făcut-o la invitaţia guvernului Marii Britanii şi a primului ministru, dl. Eden, personal, are o mare însemnătate politică şi practică atît pentru relaţiile anglo-sovietice, cît şi pentru întreaga viaţă internaţională.

Timp de mulţi ani, relaţiile politice anglo-sovietice au fost destul de încordate.

Comerţul nostru cu Anglia scăzuse considerabil. Legăturile ştiinţifice şi culturale, stabilite în trecut, încetaseră.

Această situaţie nu corespundea nici intereselor Angliei, nici intereselor Uniunii Sovietice.

Interesele popoarelor celor două ţări au cerut şi cer astăzi îmbunătăţirea şi consolidarea relaţiilor sovieto-engleze în domeniile politic, comercial, ştiinţific şi cultural. Era evident că îmbunătăţirea relaţiilor între mari puteri ca Marea Britanie şi Uniunea Sovietică va contribui la consolidarea păcii generale şi a securităţii popoarelor.

Plecînd în Anglia, ne-am dat perfect de bine seama că ne aşteaptă greutăţi destul de mari. Aceste greutăţi au constat în primul rînd în faptul că în rîndul cercurilor destul de influente din Anglia există nu numai adepţi ai vizitei noastre, ci şi adversari ai acesteia, există adepţi ai îmbunătăţirii relaţiilor cu Uniunea Sovietică şi adversari ai acestei îmbunătăţiri.

Reprezentanţii acestor cercuri nu doresc să vadă ceea ce pentru toţi este de mult evident şi de necontestat. Ei nu doresc să vadă schimbările radicale care s-au produs în viaţa internaţională, acum cînd vremea „războiului rece" a trecut, politica „de pe poziţii de forţă" a dat faliment şi factorii păcii au început să exercite o influenţă tot mai mare asupra vieţii internaţionale.

Noi, însă, am plecat în Anglia cu dorinţa sinceră de a găsi un limbaj comun, de a stabili încredere şi înţelegere reciprocă, de a rezolva pe baza reciprocităţii şi bunăvoinţei problemele care interesează ambele părţi.

In timpul vizitei în Anglia am stabilit un bun contact personal cu primul ministru, dl. Eden, şi cu colegii săi. Am dus tratative cu ei, ceea ce a constituit unul din scopurile vizitei noastre în Anglia.

Am avut întrevederi cu activişti pe tărîm social şi cu reprezentanţi ai cercurilor de afaceri engleze la Londra, la Consiliul municipal al comitatului Londra, cu prilejul vizitării oraşelor Birmingham şi Oxford. Am vizitat Scoţia şi capitala ei, oraşul Edinburgh, şi am avut acolo întrevederi cu reprezentanţi ai cercurilor de afaceri şi politice.

Am avut întrevederi şi convorbiri cu reprezentanţi ai comandamentului armatei, ai trupelor terestre, ai forţelor militare aeriene şi ai comandamentului forţelor maritime militare. Din păcate nu am avut posibilitatea de a ne întîlni şi a sta de vorbă cu poporul. L-am văzut numai mergînd pe străzile Londrei şi ale altor oraşe. Deşi nu am avut contact suficient cu poporul, am ajuns totuşi la convingerea fermă că poporul englez nu vrea război, că doreşte pacea, prietenia şi colaborarea cu poporul sovietic **(Aplauze prelungite).** Nu-am făcut de asemenea impresia netă că cercurile de afaceri ale Angliei sînt favorabile dezvoltării colaborării economice şi a comerţului cu Uniunea Sovietică.

Toate acestea şi-au exercitat, desigur, influenţa asupra tratativelor noastre cu guvernul englez.

In această ordine de idei trebuie relevată îndeosebi atitudinea pe care au avut-o faţă de noi conducătorii partidului laburist, partid muncitoresc din Anglia.

Conducerea partidului laburist a folosit întîlnirea cu noi pentru a pune întrebări şi a face declaraţii îndreptate împotriva politicii noastre, împotriva politicii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Oricît de ciudat ar fi acest lucru, singura organizaţie care prin comportarea ei a încercat să strice atmosfera vizitei noastre a fost organizaţia laburiştilor, comitetul ei executiv şi liderii ei.

Li s-a dat riposta cuvenită. **(Aplauze furtunoase).**

Cea mai mare parte a timpului pe care l-am petrecut în Anglia a fost consacrată tratativelor cu guvernul Marii Britanii, cu primul ministru, dl. Eden, cu lordul Sigiliului Privat, dl. R. A. Butler, cu ministrul Afacerilor Externe, dl. Selwyn Lloyd, şi cu alţi membri ai guvernului. Am avut o întrevedere cu dl. W. Churchill, cunoscut om de stat al Marii Britanii. Am examinat probleme importante pentru pacea şi securitatea generală ca problema dezarmării, situaţia din Orientul Apropiat şi Mijlociu, relaţiile noastre cu Anglia.

Care sînt rezultatele tratativelor noastre? Ele sînt prezentate în mod amănunţit în declaraţiile care au fost publicate: în declaraţia celor două guverne şi în declaraţia noastră făcută la conferinţa de presă de la Londra.

Sîntem, desigur, încă departe de a fi realizat un acord în toate problemele. Totuşi, toate problemele asupra cărora am căzut de acord cu guvernul englez sînt importante şi esenţiale pentru dezvoltarea relaţiilor sovieto-engleze şi pentru cauza păcii.

Principalul este că în urma tratativelor noastre se creează condiţii noi pentru îmbunătăţirea continuă a relaţiilor dintre statele noastre. Se deschid posibilităţi mai largi pentru dezvoltarea colaborării atît în domeniul politic cît şi în cel economic, pentru dezvoltarea legăturilor culturale şi ştiinţifice.

Ne-am cunoscut unii pe alţii. Am făcut un schimb de păreri sincer asupra majorităţii problemelor internaţionale de cea mai mare importanţă. Intr-o serie de probleme fiecare parte a rămas la părerea ei, dar, într-o serie de alte probleme am ajuns la puncte de vedere asemănătoare. Cele două părţi au căzut de acord că baza pentru colaborarea prietenească o constituie coexistenţa paşnică a statelor, indiferent de deosebirea între sistemele noastre sociale.

Politica externă sovietică a coexistenţei paşnice s-a adeverit pe deplin. Ea corespunde intereselor vitale ale tuturor ţărilor şi ale tuturor popoarelor. **(Aplauze furtunoase).**

In general, trebuie considerat că tratativele şi vizita noastră au fost încununate de succes. **(Aplauze).**

Deşi în cursul tratativelor s-au ivit din cînd în cînd situaţii dificile şi încordate, totuşi năzuinţa de a găsi hotărîri acceptabile pentru ambele părţi, expunerea sinceră a punctelor de vedere atît de către o parte cît şi de cealaltă au creat o atmosferă de încredere şi înţelegere reciprocă. Aceasta a făcut cu putinţă ca tratativele să aibă bune rezultate.

Vizita şi tratativele noastre nu au urmărit nici un fel de alte scopuri în afară de scopuri prieteneşti. Noi nu vrem să îmbunătăţim relaţiile cu Marea Britanie pe seama înrăutăţirii relaţiilor ei cu alte state.

Uniunea Sovietică a salutat totdeauna prietenia între diferitele state atunci cînd la baza acestei prietenii stau scopuri paşnice şi nobile.

Tratativele noastre cu guvernul englez au arătat încă odată că politica externă de pace a Uniunii Sovietice dă rezultate bune. Am stabilit relaţii de prietenie cu multe ţări ale lumii şi dezvoltăm activ cu ele colaborarea politică şi economică, comerţul se lărgeşte, se dezvoltă legăturile ştiinţifice şi culturale. O asemenea politică este utilă nu numai nouă; ea influenţează favorabil întreaga situaţie internaţională. Orizontul internaţional se limpezeşte, se risipeşte treptat teama oamenilor pentru ziua de mîine, forţele păcii cresc şi se întăresc.

Imbunătăţirea relaţiilor cu Anglia este nu numai începutul stabilirii încrederii crescînde între ţările noastre, nu numai începutul unei noi etape în lărgirea legăturilor şi a colaborării. Ea va servi de asemenea cauzei generale a păcii şi dezvoltării bunelor relaţii în întreaga lume.

Sub conducerea gloriosului său partid comunist şi a guvernului său Uniunea Sovietică va duce şi de acum înainte în mod ferm o politică externă de pace îndreptată spre întărirea prieteniei şi colaborării între popoare. **(Aplauze prelungite).**

Programul de politică externă, elaborat de Congresul al XX-lea al P.C.U.S., dă deja rezultate pozitive. Acest program corespunde în întregime intereselor popoarelor Uniunii Sovietice, intereselor păcii şi securităţii generale. **(Aplauze prelungite).**

Trăiască politica externă sovietică, politică de prietenie şi pace între popoare! **(Aplauze furtunoase).**

Cuvîntarea lui A. N. Tupolev

A luat apoi cuvîntul academicianul A. N. Tupolev, constructor de avioane, care a spus între altele:

Cînd am aflat că voi face parte din componenţa delegaţiei care pleacă în Anglia, am fost profund mişcat de încrederea ce mi s-a acordat.

Tovarăşi, eu sînt fără partid, dar iubesc poporul nostru, îi doresc fericire şi bucurie, **(aplauze),** sînt convins că guvernul şi partidul nostru nu au alte ţeluri decît slujirea poporului.

Vizita noastră a arătat că noi nu rămînem în urma Occidentului în ceea ce priveşte tehnica, iar în ceea ce priveşte ritmul dezvoltării îl depăşim cu mult. **(Aplauze).**

Cele trei avioane ale noastre de tipul Tu-104, care au deservit delegaţia, făceau zilnic zboruri pe ruta Moscova-Londra, parcurgînd această distanţă doar în trei ore şi jumătate, au atras atenţia generală şi s-au bucurat de o foarte înaltă apreciere din partea tuturor acelora care le-au văzut.

Ne-am întîlnit cu oameni de ştiinţă, constructori de avioane şi motoare şi am simţit mereu respectul pe care ei îl nutresc faţă de ştiinţa şi tehnica noastră. Dar oare a trecut mult timp decînd ei ne priveau de sus? Noi am vorbit despre necesitatea păcii între poporul nostru şi popoarele Commonwealth-ului britanic şi, privindu-i în ochi, am văzut că marea lor majoritate nu vor război ci vor prietenie cu noi.

Cuvîntarea lui I. V. Kurceatov

A luat apoi cuvîntul savantul atomist I. V. Kurceatov, care a spus între altele:

In delegaţia tovarăşilor Bulganin şi Hruşciov am reprezentat ştiinţa atomică sovietică.

Savanţii englezi au primit cu căldură pe colegul lor sovietic şi au manifestat un mare interes faţă de lucrările savanţilor noştri.

Cu un sentiment de mîndrie faţă de marele meu popor şi ştiinţa lui, am văzut că în cele mai multe domenii ale ştiinţei şi tehnicii atomice, Uniunea Sovietică a depăşit Anglia. Dar trebuie spus că în unele domenii, fizicienii, chimiştii şi inginerii englezi au realizat mai mult decît noi. Proiectele şi soluţiile originale ale savanţilor englezi în aceste domenii merită cea mai înaltă apreciere.

Cu permisiunea partidului şi guvernului am prezentat în cadrul unei şedinţe a fizicienilor englezi un referat despre unele lucrări ale Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. în domeniul controlului asupra experienţelor termonucleare.

Sînt fericit că guvernul ţării mele a luat o iniţiativă nobilă, hotărînd primul în lume să dezvăluie secretul acestor lucrări.

Savanţii englezi au întîmpinat cu căldură referatul, rugîndu-mă să transmit sentimentele lor de admiraţie savanţilor care au efectuat aceste lucrări.

Ii felicit pe aceşti savanţi pentru înalta apreciere, bine meritată, de care se bucură munca lor în cercurile ştiinţifice mondiale.

Mulţumesc din toată inima poporului, partidului şi guvernului pentru grija faţă de noi, care ne dă posibilitate nouă, savanţilor, să ţinem sus steagul ştiinţei sovietice.

Cuvîntarea lui N. S. Hruşciov

Dragi tovarăşi!

Acum, ca întotdeauna cînd ne întoarcem în patrie, încercăm un sentiment de nespusă mulţumire pentru faptul că ne aflăm din nou printre voi, dragi moscoviţi. **(Aplauze).** Ingăduiţi-mi să vă mulţumesc din suflet pentru această primire caldă. **(Aplauze).**

In cuvîntarea sa N. A. Bulganin a făcut o apreciere asupra rezultatelor vizitei noastre în Anglia. Pot numai să adaug că aceasta este aprecierea noastră comună.

Am plecat în Anglia pentru a stabili, pe calea contactului personal cu conducătorii guvernului englez, o mai bună înţelegere reciprocă şi pentru a găsi căi în vederea îmbunătăţirii continue a relaţiilor dintre ţările noastre.

Considerăm foarte utilă călătoria noastră în Anglia. In cursul tratativelor am avut un schimb sincer de păreri atît asupra problemelor privind relaţiile anglo-sovietice, cît şi asupra celor mai importante probleme internaţionale. Schimbul de păreri ne-a permis să ne cunoaştem mai bine unii pe alţii, să clarificăm în care probleme punctele noastre de vedere se apropie şi să aflăm ce probleme nu sînt încă coapte pentru a fi reglementate. Acest lucru este important, deoarece o asemenea clarificare ne-a permis să stabilim problemele asupra cărora putem realiza o înţelegere reciprocă. Credem că s-au obţinut rezultate bune, îndeosebi dacă se ţine seama de faptul că tratativele s-au desfăşurat după o perioadă considerabilă de neîncredere reciprocă.

După părerea noastră principalul este că s-au pus bazele pentru normalizarea, îmbunătăţirea şi dezvoltarea continuă a relaţiilor prieteneşti între Uniunea Sovietică şi Marea Britanie, ceea ce corespunde intereselor popoarelor ţărilor noastre şi va contribui la consolidarea păcii în întreaga lume.

Rezultatele tratativelor constituie o nouă dovadă a faptului că, atunci cînd există bunăvoinţă, se pot înfăptui colaborarea şi coexistenţa paşnică între state, indiferent de sistemele lor sociale.

Marea însemnătate a rezultatelor tratativelor constă şi în faptul că ele constituie o nouă etapă pe calea destinderii continue a încordării internaţionale, un pas important în stabilirea unei mai bune încrederi între ţări.

In timpul vizitei în Anglia ni s-a făcut primirea cea mai prietenească şi ospitalieră, fapt pentru care mulţumim încă odată în mod sincer poporului englez, primului ministru al guvernului Regatului Unit, sir Anthony Eden, şi colegilor săi.

In afară de Londra am vizitat oraşele Oxford, Birmingham, Edinburgh şi alte regiuni. Pretutindeni ni s-a făcut o primire bună, prietenească.

Tratativele şi ceremoniile oficiale ne-au luat mult timp şi de aceea, din păcate, n-am avut posibilitatea de a avea întrevederi cu oameni simpli din Anglia. Dar, chiar şi acele întrevederi cu populaţia, care au avut loc, atenţia manifestată de englezi faţă de vizita noastră, saluturile care ni s-au adresat nouă, ca reprezentanţi ai Uniunii Sovietice, arată că poporul englez doreşte prietenia cu popoarele U.R.S.S. Ne-am convins că poporul englez năzuieşte spre pace şi dezvoltarea unor bune relaţii cu ţara noastră. In cuvîntările noastre am spus englezilor că oamenii noştri sovietici nutresc sentimente de prietenie faţă de poporul englez cu care am luptat împreună în anii primului şi ai celui de al doilea război mondial împotriva duşmanului comun.

Cred că n-am să greşesc dacă voi spune că popoarele noastre, sovietic şi englez, sînt satisfăcute de rezultatele tratativelor, dîndu-şi seama că acesta nu este decît începutul, că în viitor vom merge unul în întîmpinarea celuilalt. **(Aplauze prelungite).**

Vom tinde spre stabilirea de relaţii prieteneşti cu toate ţările pe baza respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, integrităţii teritoriale, neamestecului în treburile interne.

Toate popoarele doresc o pace trainică, îndelungată, doresc slăbirea încordării internaţionale. In ultimul timp în această privinţă multe s-au schimbat în bine. Dar mai există încă obstacole destul de mari în calea lichidării totale a aşa-numitului „război rece". Aceste obstacole pornesc în special de la unele cercuri influente din S.U.A., care nu sînt interesate în destinderea încordării internaţionale. După cum se vede în S.U.A. nu s-au copt încă condiţiile pentru a se renunţa la politica „războiului rece".

Cu toate acestea, ni se pare că în Statele Unite ale Americii încep deja să se manifeste unele licăriri ale dorinţei de a se păşi pe calea stabilirii înţelegerii reciproce. Acest fapt îl dovedeşte între altele recenta declaraţie făcută de preşedintele S.U.A., Eisenhower, la Asociaţia americană a redactorilor de ziare. Noi nu putem să fim deloc de acord cu multe teze din declaraţia sa deoarece ele nu pot contribui la stabilirea încrederii. Dar în acelaşi timp în declaraţia preşedintelui există şi afirmaţii preţioase că S.U.A. sînt gata să exploreze toate căile spre reglementarea problemelor litigioase, că guvernul sovietic poate avea relaţii de prietenie cu S.U.A.

Sperăm că aceste cuvinte vor fi întărite prin acţiuni practice. In ceea ce priveşte guvernul sovietic, el este pentru stabilirea unor relaţii de prietenie cu S.U.A. ca şi cu alte ţări, şi noi vom face tot posibilul în această direcţie.

Dacă de ambele părţi se va manifesta bunăvoinţă, sîntem convinşi că se pot înlătura multe neînţelegeri, se pot îmbunătăţi relaţiile dintre U.R.S.S. şi S.U.A. Dacă ar exista dorinţa reciprocă noi am putea să înlăturăm pas cu pas, treptat, divergenţele şi să creăm încrederea necesară, am putea obţine rezolvarea problemei reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice şi cu hidrogen, interzicerii experimentării acestei arme. In interesul popoarelor Uniunii Sovietice, S.U.A., şi ale tuturor celorlalte ţări este necesar să se creeze condiţii pentru dezvoltarea largă a legăturilor comerciale, culturale şi a altor legături dintre state.

Lichidarea războiului rece, spre care tindem, va permite omenirii să răsufle uşurată şi să-şi concentreze toate eforturile asupra creării de noi valori materiale şi culturale spre binele popoarelor.

Guvernul sovietic va continua şi de acum înainte să lupte cu perseverenţă pentru înlăturarea încordării internaţionale, întărirea securităţii şi stabilirea unei păci trainice.

Noi sîntem pentru stabilirea de contacte largi cu popoarele tuturor ţărilor lumii, pentru stabilirea de contacte cu partidele socialiste.

Intre partidele comuniste şi socialiste există în numeroase probleme puncte de vedere diferite. Există divergenţe de principiu. Dar în interesul oamenilor muncii noi putem şi trebuie să avem contacte cu privire la problemele principale, fundamentale ale mişcării muncitoreşti contemporane. Acestea sînt în primul rînd problemele luptei pentru slăbirea încordării internaţionale, pentru stabilirea unei păci trainice, pentru stabilirea colaborării dintre ţări în domeniul comerţului şi culturii.

In timpul vizitei în Anglia am acceptat bucuros propunerea conducătorilor partidului laburist de a ne întîlni cu ei şi de a face un schimb de păreri asupra unor probleme importante care interesează cele două partide ale noastre — P.C.U.S. şi partidul laburist. Această întîlnire a avut loc.

Trebuie să vă spunem deschis, tovarăşi, că în urma acestei întîlniri am rămas cu impresia că în conducerea partidului laburist o parte dintre conducători se află pe o poziţie reacţionară, antisovietică. Unii conducători ai partidului laburist nu au renunţat nici pînă în prezent la concepţiile lor dăunătoare asupra Uniunii Sovietice, asupra P.C.U.S., asupra partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările de democraţie populară.

Ni s-au pregătit în mod intenţionat şi ni s-au aruncat întrebări despre nişte social-democraţi care ar sta în închisori la noi şi în ţările de democraţie populară. Am respins cu hotărîre aceste întrebări ca fiind provocatoare.

Dacă aceşti conducători ai laburiştilor ar avea bune intenţii faţă de P.C.U.S., atunci ar fi găsit alte întrebări. Ei ştiu doar prea bine că noi facem totul pentru a îndrepta greşelile comise în trecut într-o serie de cazuri şi că oameni condamnaţi fără vină sînt reabilitaţi, că nu numai în U.R.S.S., ci şi în ţările de democraţie populară se revizuiesc procesele în privinţa justeţei cărora există vreo îndoială.

Intreaga lume ştie aceasta, acest lucru este bine cunoscut şi conducătorilor laburişti mai sus menţionaţi. Atunci de ce au scos ei această întrebare şi alte întrebări la fel de mîrşave? Pentru a căuta să intre în graţiile reacţionarilor. Este greu să găseşti o altă explicaţie. Numai reacţionarilor le este avantajoasă dezbinarea diferitelor detaşamente ale clasei muncitoare şi ei se tem mai mult ca de orice de unitatea lor. Aşadar vorbele unor conducători laburişti care susţin că apără interesele clasei muncitoare sînt departe de a coincide cu faptele lor. Doar ei iau foarte rar şi cu timiditate atitudine împotriva represiunilor faţă de militanţii progresişti dintr-o serie de ţări capitaliste.

Pe semne, o parte dintre conducătorii partidului laburist au înţeles declaraţiile noastre sincere în care am vorbit despre lipsurile şi greşelile noastre în scopul de a le îndrepta ca şi cum noi am face aceasta din cauza unei slăbiciuni a noastre şi unei presiuni a forţelor reacţionare din afară.

Nu, domnilor, greşiţi profund. Voi trebuie să ţineţi seama de statul nostru socialist, de cuceririle statului nostru pe care poporul le-a dobîndit sub conducerea clasei muncitoare şi a avangărzii sale — partidul comunist. Numai oportunişti fără nici o speranţă pot să nu vadă şi să nu ţină seama de succesele obţinute de poporul nostru care păşeşte pe calea construcţiei comuniste. Noi nu vă impunem drumul nostru, dar vom apăra cu hotărîre cuceririle clasei muncitoare a ţării noastre, cuceririle prietenilor noştri, cuceriri pe care oamenii muncii le-au dobîndit cu un preţ uriaş. **(Aplauze prelungite).**

Deşi am fost oaspeţi ai laburiştilor, am dat o ripostă hotărîtă încercărilor de amestec în treburile interne ale ţărilor socialiste, încercărilor de a atenta la cuceririle oamenilor muncii din aceste ţări.

Intr-un şir de ţări, reprezentanţi înveteraţi ai reacţiunii calomniază P.C.U.S. afirmînd că noi am fi împotriva unor contacte cu partidele socialiste, că noi, vorbind despre necesitatea unităţii de acţiune a comuniştilor şi socialiştilor, am avea, chipurile, nişte planuri perfide. Aceasta este o minciună răspîndită de duşmanii unităţii clasei muncitoare şi această calomnie este repetată de unii aşa-zişi socialişti.

Noi sîntem pentru unitatea diferitelor detaşamente ale clasei muncitoare. Viaţa a confirmat că acolo unde această unitate a fost realizată s-au obţinut mari succese în lupta pentru interesele fundamentale, vitale ale oamenilor muncii. De aceea partidul nostru va lupta şi de acum înainte neobosit pentru unitatea partidelor clasei muncitoare, îndeosebi în probleme atît de importante care îi preocupă pe toţi oamenii muncii — lupta pentru slăbirea încordării internaţionale şi pentru menţinerea păcii.

Sîntem convinşi că atacurile la care s-au dedat unii conducători ai partidului laburist nu sînt împărtăşite de laburiştii de rînd, că poziţia adoptată de unii conducători ai laburiştilor nu va găsi sprijin în mase. Sîntem convinşi că oamenii muncii din Anglia, inclusiv laburiştii de rînd, doresc prietenie şi colaborare cu poporul sovietic, cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice pentru că aceasta constituie baza succesului în lupta pentru slăbirea încordării internaţionale, iar slăbirea încordării duce la reducerea cheltuielilor pentru înarmare şi ridicarea bunei stări materiale a popoarelor.

Comitetul Central al partidului nostru va traduce şi de acum înainte în viaţă cu perseverenţă hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la stabilirea contactelor cu partidele socialiste şi muncitoreşti.

Sîntem convinşi că partidul laburist ne va înţelege just şi va face paşii necesari în această direcţie. Noi sîntem gata să ne ridicăm deasupra ofenselor personale şi atacurilor provocatoare la care s-au dedat unii conducători ai laburiştilor faţă de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, şi în ciuda acestui fapt putem accepta stabilirea de contacte cu laburiştii englezi, dacă din partea lor va fi manifestată înţelegerea şi dorinţa cuvenită. Este clar că asemenea contacte sînt foarte importante în interesul oamenilor muncii din Anglia şi din Uniunea Sovietică.

Incheindu-mi cuvîntarea vă felicit, tovarăşi locuitori ai Moscovei, cu prilejul sărbătorii de 1 Mai şi vă urez succese în muncă spre binele patriei noastre **(Aplauze prelungite).**

Trăiască prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Marii Britanii! **(Aplauze prelungite).**

Trăiască pacea în întreaga lume! **(Aplauze furtunoase).**

Rezoluţia adoptată la miting

„Oamenii muncii din Moscova, ca şi toţi oamenii sovietici, constată cu un sentiment de profundă satisfacţie că în urma vizitei în Marea Britanie a tovarăşilor N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov s-au încheiat cu succes tratativele anglo-sovietice care constituie o mare contribuţie la cauza îmbunătăţirii relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Marea Britanie, la cauza consolidării păcii şi securităţii generale a popoarelor.

Oamenii sovietici aprobă cu căldură politica externă de pace a guvernului sovietic, care corespunde în întregime năzuinţelor popoarelor ţării noastre.

Stabilirea contactului personal între oameni de stat ai U.R.S.S. şi Marii Britanii este un factor important în realizarea înţelegerii reciproce şi dezvoltarea colaborării prieteneşti anglo-sovietice.

Oamenii sovietici consideră declaraţia comună cu privire la tratativele sovieto-engleze ca un document de mare însemnătate pentru pacea şi securitatea în Europa şi pentru menţinerea păcii generale. Ei salută în unanimitate recunoaşterea necesităţii de a se lărgi continuu legăturile economice şi culturale între U.R.S.S. şi Marea Britanie.

Nu incape nici o îndoială că popoarele tuturor ţărilor vor primi cu satisfacţie declaraţia guvernelor Marii Britanii şi Uniunii Sovietice în care se spune că ele îşi vor continua eforturile îndreptate spre micşorarea continuă a încordării internaţionale, interzicerea armei nucleare şi dezarmarea, precum şi recunoaşterea reciprocă a faptului că respectarea independenţei naţionale şi a suveranităţii, a integrităţii teritoriale şi neamestecul reciproc în treburile interne constituie baza colaborării prieteneşti şi a coexistenţei paşnice a tuturor statelor, indiferent de sistemele lor sociale.

Moscoviţii trimit salutul lor prietenesc tuturor partizanilor sinceri ai păcii din Marea Britanie şi urări de fericire şi prosperitate poporului englez.

Trăiască prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Marii Britanii!"

* * *

Moscoviţii au adoptat rezoluţia cu aplauze furtunoase.

Mitingul a fost radiotelevizat.

După miting, conducătorii partidului comunist şi ai guvernului sovietic au luat loc în maşini şi au părăsit aeroportul. Zecile de mii de oameni care s-au adunat pe şoseaua Leningrad şi pe alte străzi au salutat cu entuziasm pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, care şi-au încheiat cu succes misiunea de bunăvoinţă.

Mesajul adresat de A. Eden lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov

Mesajul dv. de prietenie mi-a făcut o mare plăcere. In numele guvernului Majestăţii Sale, vreau din nou să vă comunic cît de bucuroşi sîntem că aţi găsit posibilitatea de a face această vizită şi de a cunoaşte Anglia şi poporul englez. Sînt încredinţat că vizita dv. şi tratativele noastre au ajutat la îndepărtarea suspiciunilor. Sper că aceste tratative constituie începutul încrederii crescînde între cele două ţări ale noastre. Impărtăşesc în întregime dorinţa dv. ca prietenia şi activitatea noastră comună să contribuie la cauza generală a păcii şi la dezvoltarea bunelor relaţii în lumea întreagă.

ANTHONY EDEN

Vizitele delegaţiei muncitorilor metalurgişti din R. P. F. Iugoslavia

ORAŞUL STALIN (de la corespondentul special „Agerpres"). — Muncitorii de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" au primit cu bucurie pe membrii delegaţiei Federaţiei muncitorilor din metalurgie din R.P.F. Iugoslavia, în frunte cu Janko Rudolf, care şi-au petrecut ziua de sîmbătă în mijlocul lor.

In cursul vizitei, oaspeţii iugoslavi s-au oprit îndelung în secţiile turnătorie, forjă şi de montaj al tractoarelor. Apoi ei au participat la masa tovărăşească care a avut loc la cantina uzinei. Rugîndu-l pe tov. Janko Rudolf, conducătorul delegaţiei, să ne împărtăşească cîteva din impresiile sale cu'ese în timpul vizitei în cele două mari uzine metalurgice din Oraşul Stalin, d-sa ne-a spus:

„Sîntem foarte mulţumiţi că am putut vizita aceste două mari uzine, cu atît mai mult cu cît în fiecare am pu'ut vedea lucruri deosebite. Dacă la uzinele „Steagul Roşu" ne-a impresionat secţia de rulmenţi, unde munca se desfăşoară la un înalt nivel tehnic, de la uzine'e „Ernst Thälmann" am plecat entuziasmaţi din secţia de turnătorie; aici maşinile moderne reduc mult efortul muncitorului".

La sfîrşitul vizitei la uzina de tractoare „Ernst Thälmann" tov. Alexandru Dumitrescu, secretarul comitetului de întreprindere, a înmînat membriior delegaţiei Federaţiei muncitorilor din metalurgie din R.P.F. Iugoslavia un album cu fotografii din munca colectivului uzinelor de la producerea primului tractor şi pînă astăzi.

A răspuns Janko Rudolf, conducătorul delegaţiei, care a spus: „In numele delegaţiei noastre vă mulţumesc pentru darul pe care ni-l faceţi şi care ne va aminti de vizita făcută la uzinele „Ernst Thälmann". Această vizită contribuie la strîngerea prieteniei dintre popoarele noastre, la realizarea unui bogat schimb de experienţă pentru atingerea ţelului comun — construirea socialismului".

INFORMAŢII

■ Sute de pionieri din Capitală au participat duminică după-amiază, la Palatul Pionierilor, la adunarea festivă închinată zilei de 1 Mai şi celei de-a VII-a aniversări a organizaţiei de pionieri din R.P.R.

A luat cuvîntul Florica Lupeş, secretar al Comitetului oraşenesc U.T.M. Bucureşti.

Au vorbit apoi scriitoarea Veronica Porumbacu şi fruntaşul în producţie Traian Diaconescu de la întreprinderea „Electromagnetica", care au adus un cald salut pionierilor, urîndu-le noi şi frumoase succese la învăţătură şi în întreaga lor activitate.

■ In cadrul acorduriior culturale dintre ţara noastră cu R. P Bulgaria şi R. P. Polonă, luni dimineaţă au sosit în Capitală Emil Karamanov, dirijor al Orchestrei simfonice de stat din Russe (R P. Bulgaria), şi pianista poloneză Regina Smendzianka, laureată a celui de-al IV-lea concurs internaţional „Chopin".

Oaspeţii vor da concerte în Capitală şi în ţară.

■ Luni dimineaţa a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Praga delegaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., invitată să participe la sărbătorirea zilei de 1 Mai în R. Cehoslovacă.

Din delegaţie fac parte tovarăşii: Gheorghe Călin, vicepreşedinte al C.C. al Sindicatului muncitorilor de la C.F.R. şi P.T.T.R., şi Vichentie Bălan, preşedintele comitetului de întreprindere al Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara.

(Agerpres)

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: FINTINA DIN BACCISARAI — **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.**; LASĂ-TI-MĂ SĂ CÎNT — **Teatrul de Stat de Operetă**; REGELE LEAR **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia); CUPA RĂSTURNATĂ — **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio); DRAGOSTE TÎRZIE — **Teatrul Armatei** (sala Magheru); NUNTA LUI FIGARO — **Teatrul Armatei** (sala din calea 13 Septembrie); RĂZVAN ŞI VIDRA (orele 19) — **Teatrul Municipal**: CEI DE MINE — **Teatrul Tineretului**; NORA — **Studioul actorului de film „C. Nottara"**; TITANIC VALS — **Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giuleşti**; CU DRAGOSTEA NU-I DE GLUMIT — **Ansamblul de Estradă al R.P.R.** (sala din calea Victoriei nr. 174).

CINEMATOGRAFE: A 12-a NOAPTE — **Patria, I. C. Frimu, Al. Sahia, 1 Mai**; SALTANAT — **Magheru, Lumina, Mosilor**; DRUM INSINGERAT — **Republica, Infrăţirea între popoare, Central**; SAREA PĂMÎNTULUI — **Filimon Sîrbu, Elena Pavel, Maxim Gorki, Al. Popov, Volga**; CERCUL DIABOLIC — **V. Alecsandri, Bucureşti, 8 Martie**; ACTUALITATEA IN IMAGINI, MUZICA, MUZICA, DELEGAŢIA GUVERNAMENTALA A